

Otázky a odpovědi #4

¹ Dobrý večer, přátelé. Právě jsem měl rozhovor s naším drahým pastorem. Mám... Domnívám se, že tam zůstalo stát ještě několik lidí, na které jsem prostě nestačil, jednoduše, nebyl jsem schopen pokračovat dál. Och, byl jsem tak rozrušen těmi viděními. Byla jich spousta, okolo patnácti, dvaceti v tomto odpoledni a to mne trhá na kusy. Všimnu si trochu toho zde a trochu tamtoho. Vyšel jsem už ven, řekl jsem: „Bratře Neville, můžeš-li pokračovat dál, pokračuj, ale já se ztratím a půjdu domů.“ Řekl jsem: „Jsem na padnutí, dokonce moje srdce se chvěje a poskakuje.“ A řekl jsem: „Jsem... víc už toho nevydržím.“

² On řekl: „Bratře Branhame, lidé se mne ptali, jestli bys mohl dokončit ty otázky.“ A já se nikdy nechci vyhýbat svým povinnostem. Cením si bratra Nevilla. A tak snad během několika minut udělám to nejlepší, čeho budu schopen. A vím, že zde jsou... Přišel tam Billy, řekl jsem: „Přivedl jsi je všechny?“

³ On řekl: „Tati, tam jich stojí ještě dvacet, možná více.“ A tak jsem nebyl schopen... Dnes to bylo dobrých třicet lidí a ve dvaceti pěti případech, to bylo spojeno s viděními, a tak se můžete vžít do mé situace. Jsem opravdu unaven, prostě velice duševně unaven. Ale budeme se modlit a začneme u těch otázek, kde jsme skončili. A pak, když — kdybych odjel do Arizony, musel bych o tom neustále přemýšlet a trápit se tím. Vráťím se brzy, bude-li vůle Páně a promluvíím na toto téma, jakmile to bude možné, totiž o správnosti manželství a rozvodu. Modleme se.

⁴ Drahý Bože, Ty znáš mé srdce, víš, jak se cítím, Ty o mne všechno víš. Prosím Bože, je zde hodně lidí... Museli přijít z tak daleka, Pane. Je jich hodně. Ale jsem velice vděčný, jelikož mám za to, že všem, kteří dnes přišli, bylo pomoheno. Věřím, že každý jeden z nich odešel šťasten a spokojen. Věci, které jsem nemohl odpovědět sám, Ty jsi přišel ve viděních a zjevil jsi to v jejich životech (Oni zde sedí, mnozí z nich, právě teď, naslouchají tomu a ví, že to je pravda), zjevil jim věci, které se udaly v jejich životech a způsobily to, co se stalo. Oni to ví, Pane. Bez Tvé pomoci bych neměl žádnou možnost to poznat.

⁵ A prosím, nebeský Otče, že ač jsem slabý, ale raduji se, že jsem Tvým služebníkem. A prosím, abys požehnal ty, kteří zde stáli, mnohé z nich, kteří se rovněž chtěli dostat dovnitř. Doufám, Bože, že o ně

bude postaráno, že veliký Duch Svatý dá jim to, co potřebují.

⁶ Pomož mi ukončit tyto otázky, drahý Bože, nebo udělat to nejlepší co mohu, tak, aby se tvým lidem dostala odpověď na jejich otázky. Vždyť já jsem je vybízel, aby je napsali. Oni je tedy napsali a já se tím cítím zavázán, abych se pokusil je zodpovědět. A tak prosím, abys mi dal sílu, abych mohl vůči Tobě a těm lidem splnit svou povinnost. Prosím ve jménu Ježíše Krista. Amen.

⁷ Tedy, začneme tam, kde jsme dnes ráno skončili. Některé z nich jsem nemohl přečíst, protože — trochu chraplím, protože jsem příliš hodně mluvil. Kolik z vás se dnes zúčastnilo toho rozpoznávání a jste vděční Bohu, že vám dal, co jste... Vidíte? To je naprostá většina z nich, to jsou ty nejlepší bohoslužby. Věci, které chcete vědět a věci, které byly ukryté v životě, a jsou zjevené a vyřčené.

⁸ A zapamatujte si, mnohé z těchto věcí... Nuže, mnozí z vás si uvědomují, že to jsou trapné věci, které byly vyřčené a vyslovené, ale o tom neví nikdo kromě mne a Boha. A co vám bylo řečeno, to musí zůstat mezi vámi a Bohem, nechte to tak být. Kolik z vás ví, že Pán zjevuje tyto věci, jež se staly, aby vám pomohl? Zvedněte své ruce, pokud je tomu tak. Vidíte? Aniž bych tyto lidi znal nebo cokoliv o nich věděl, ale On — On to udělal.

⁹ Tedy, přistupme co nejrychleji k otázkám a uvidíme, jestli se nám podaří... někde zde je další. Je na ní napsáno: „Číslo tři.“ Mám za to, že je to dopis; je to tak; je to dopis. Je mi líto. Odložím to stranou, dokud se k tomu nevrátím a myslím si... ano, přátelé, to je rovněž dopis. A je zde napsáno: „Dopis“ ale tuším, že to je otázka v dopise. Ne, to není, to je otázka ohledně snu. V pořádku, přečtu ten sen a pak uvidím, jestli mi Pán nedá jeho výklad a předám vám to, jakmile to jen bude možné. Myslím, že jste uvedli svou adresu. Podívejme se, je-li tomu tak. Musím uvést vaši adresu, osobě s touto otázkou a snem. Inu, není to tu.

¹⁰ Kdokoliv napsal ten dopis (On má, on mi byl prostě doručen), dejte Billovi vaši adresu, abych mohl jít do pouště, až pojedou do Arizony a modlit se. A jestliže On mi dá výklad, abych pak věděl, kam to mám adresovat (Rozumíte? Bez toho zde podat výklad...) jestliže On to dá. Ale neřeknu to, dokud se to neuskuteční, protože pouze tehdy to mohu udělat, pak si budu jist tím, že je to správné. Tedy.

OTÁZKA: (376, 377)

Jestli nevěsta, ti, jenž věří Poselství, pojedou na

západ, případně tam budou shromáždění?

A je [Inu, okamžik, to je... přineste... okamžik; ó, ne, to není správné, zde je „Rev¹“; pomyslel jsem si... to je kapitola knihy Zjevení a vypadá to jako „Rev. Capps,“ byl jsem tím trochu zmaten; to je... když se na to podíváte, to tak vypadá; to bylo „Rev. Capps“ a pak to pokračovalo... ne; to je v pořádku].
Zjevení 12, hovoří to o nevěstě?

11 Nikoliv! Inu, „Pojede nevěsta na konec na západ?“ Nakolik je mi známo ne, nevěsta je mezinárodní, z celého světa. Nuže, ať všichni, kteří tomu rozumí, řeknou: „Amen!“

Nezáleží na tom, kde jsi, kde zemřeš, to je jedno, pokud zemřeš v Kristu, Bůh tě přivede s Ním. Nezáleží na tom, zda jsi byl upálen, sežrán, zničen, cokoliv to bylo, Bůh tě přivede s Kristem, když On přijde. Nemusíš být shromážděn na západě nebo někde jinde. Kamkoliv tě tedy Pán vede...

12 Nicméně, jestliže cítíš, že bys měl jet na západ, dovol, že ti to řeknu bez okolků dříve, než odjedu. Nyní... (Nahráváte toto poselství? Ano? V pořádku.) Nechtěj po mně, abych ti řekl, kam máš jít. Jestliže cítíš, že bys měl jít na západ, jdi na západ. Jestliže cítíš, že bys měl jít na východ, sever, západ, jih, jdi, kam tě Pán vede. Ať všichni, kteří to pochopili, řeknou: „Amen!“

13 Nechci vám říkat, kam máte jít. Jestliže přijedete do Tucsonu, v Arizoně, kde dočasně žiju... jak jsem už dnes ráno řekl, stýská se mi bez domova, nemám, kam bych zašel. Přál bych si někoho mít, nějaké místo, které bych mohl nazvat domovem a chodit tam. Dnes večer, kdybych měl deset tisíc dolarů a mohl je dát za nějaké místo — dát volně za něco, co bych mohl nazvat, „Domovem, to je to místo,“ ochotně bych to dal. Ale nemám takového místa.

Bratře Freemane, tuším, že ty mne znáš od chlapeckých let, víš, že jsem tulákem. Nikdy nebudte tuláky, najděte si nějaké místo, kde se usadíte, čekejte na Pána Ježíše.

14 Ale, jestliže chcete přijet na západ do Tucsonu v Arizoně, kde bydlím, budte vítáni. Budu rád, že vás mám. Jsi mým bratrem, sestrou. A já udělám všechno, co budu moci, abych byl nápomocen. A všichni z vás, kteří tam již přijeli, snažil jsem se ze všech sil, abyste se cítili

¹ V angl. Je to slovní hříčka: „Rev. Capps,“ a „Rev. Cap.“ tj. „Kazatel Capps“, nebo „Zjevení kapitola.“

vítání a chtěl jsem vám všem prokázat vše, co jsem jen mohl, a provést vás, a všechno možné. Jste vždycky vítáni.

15 Ale, když přicházíte za takových okolností a v domnění, že nevěsta nebo něco bude vzata z Tucsonu v Arizoně, a jediné odtud, jste na omylu. Kvůli tomu tam nejezděte, z toho důvodu tam nejezděte, protože jste na omylu. Není to dobré.

16 Tedy, Zjevení 12. kapitola... ale pouze jedinou věc, kterou mi Pán zjevil, spíše ke mně promluvil jako... Vyšel jsem z těch vidění, vidíte, a je dosti obtížné udržet se od nich v patřičné vzdálenosti. Ale mám dojem, že On znovu ke mně promlouvá, abych řekl více o tom odjezdu na západ.

17 Tedy, jak jsem už předtím řekl, nejsem tam jen kvůli tomu, abych tam byl. Jsem tam kvůli tomu, protože jsem tam byl veden. Ale abych tam zůstal a zařídil si tam domov, myslím si, že to není správné. Ne, mám za to, že to je pouze na krátký čas, dokud nebude docílen Boží záměr, pro který jsem tam byl poslán. Nemohu vám teď říci proč tam jedu, ale nejedu tam jen tak pro nic za nic.

18 Nedávno v jedné otázce stálo: „Víme, proč jsi jel nejdříve do Arizony, to bylo kvůli těm sedmi andělům, kteří se zjeví. Proč ses tam vrátil podruhé?“ Pamatujete si, jak jsme četli tuto otázku?

19 Kolik z vás si pamatuje, když jsem se pak vrátil a seděl jsem zde před Dr. Lee Vaylem (Tuším, že je někde v budově) a se svoji manželkou? A vyprávěl jsem o Arizoně, a jak se nám tam vede, a zde se na stěně ukázala ruka, a napsala písmeny: „Vrať se do Arizony.“ Kolik z vás si na to pamatuje? Kvůli tomu jsem se sem vrátil. Nevěděl jsem, proč jsem se tam vracel a proč jsem znovu přijel sem, ale On pak zjevil, proč jsem se tam vracel. Ale kdybych to řekl, satan by tomu zabránil. Ale on nezná moje srdce. On není Slovem a tak nezná moje srdce. Ale když to vyřknu, tak on to uslyší. A tak si to zapamatujte.

20 Tedy, když jsem to jednou řekl, abych tak řekl... abych tak řekl, to mohlo ve vás vzbudit nesprávný dojem, řekl jsem: „Nepřijíždějte do Arizony!“ Nechtěl jsem tím říci: „Nepřijíždějte vůbec.“ Ale mínil jsem tím toto: Jste-li vedeni, abyste přišli, jen vpřed, udělejte to, jste-li vedeni přijet do Kalifornie nebo Arizony, kamkoliv. Ale jestli přijдете za mnou a řeknete: „Bratře Branhamo, já tam jedu, protože věřím, že ty tam zůstaneš a budeš tam kázat Slovo,“ myslím, že jste na omylu. Vidíte? Místo mých kázání je zde, v tomto stánku. Zde je to místo.

21 Nemám ani jedinou bohoslužbu v Arizoně. A v Arizoně se

pokaždé nezdržím nikdy déle než pár hodin. Nemám... Po Vánocích budu mít shromáždění s obchodníky, na Nový rok, v Phoenixu. To je všechno, to jsem slíbil, nic víc.

²² Moje další shromáždění, nakolik vím, bude právě zde na osmé a Penn ulici v Branhamové modlitebně. Mám třicet nebo čtyřicet témat, které by zabraly týden či dva v kuse, abych je všechny probral a tak mám na srdci kázat zde v Branhamové modlitebně, právě zde v Jeffersonville v Indianě.

²³ Tak tedy, jestli opravdu chcete někam jít, abyste mohli zůstat při Slovu, kde naše poselství... Naše poselství není jiného druhu, je to stejné poselství, které jste slyšeli celý život, bylo k němu pouze něco navíc zjeveno. To je totéž poselství, které kázal Luther, totéž poselství, které kázal Wesley, totéž poselství, které kázali letničnické, pouze je k tomu něco přidáno. Jedná se o zjevení těch pečeti, to co minuli reformátoři (vidíte?), právě to bylo oznámeno v tomto dni, a nemohlo to být známo tehdy. Letničnické poselství nemohlo být známo ve dnech Luthera nebo Wesleye, muselo počkat až do Letničnického věku. Ale Letničnický věk není nic jiného než pokročilejší pokračování Luteránského věku. Je to jako zrající obilí nebo něco podobného, stejně tak církev.

²⁴ Kdybych měl kázat dnes večer, pak bych kázal na téma, které jsem si zaškrtnul zde v Bibli o vinné ratolesti, která byla přenesena z Egypta do Palestiny. Kolik z vás v minulosti vědělo, že Bůh mluvil o Izraeli jako o vinném kmenu? Odvolávám se na to, že Ježíš sebe nazval Vinným kmenem. A církev byla nyní přenesena do světa, nebyla vložena do půdy, ale byla vložena do Krista, a má přinést ovoce. Vidíte? A to mělo být moje poselství pro tento večer, pokud bych kázal. Ale pomyslel jsem si, že se raději budu věnovat těm otázkám a tak jsem to vynechal. Možná se toho chopím, až se vrátím zpět.

²⁵ Zjevení 12. kapitola se netýká nevěsty. Zjevení kapitola 12 (nedíval jsem se tam, ale znám to), to je žena oděná sluncem, s měsícem pod svýma nohama. Měsíc znázorňuje Zákon, žena znázorňuje Izrael, církev a dvanáct hvězd na její hlavě to bylo těch dvanáct apoštolů, dvanáct věků církve, a tak dále, což už pominulo. Vidíte? A na hlavě měla slunce. Z čeho můžete vidět, že měsíc je stínem slunce, stejně tak jako je Zákon stínem těch dobrých věcí, které měly přijít. A tato žena je Izrael, nikoliv nevěsta.

Tedy, nechci plýtvat časem, protože bych to chtěl dokončit.

OTÁZKA: (378)

Římanům 7:14 - 18: „Víme přece, že Zákon je duchovní, ale já jsem tělesný, zaprodaný hříchu. Nerozumím totiž tomu, co dělám; neboť nekonám, co chci, ale dělám to, co nenávidím. Jestliže tedy dělám to, co nechci, souhlasím se Zákonem, že je dobrý. Nyní to pak již nedělám já, ale hřích, který ve mně přebývá.“ Já tomu nerozumím.

²⁶ Dobrá, oni napsali odstavec Písma, kde Pavel hovoří k Římanům. Tedy, on řekl... Dovolte mi to trochu vyleštit, aby to bylo přehledné. On řekl: „Ve mně jsou dvě osoby: jedná, chce dělat to dobré, druhá chce dělat to špatné. A pokaždé, když začnu dělat to správné, překáží mi to špatné.“

²⁷ Kolik z vás dnes odpoledne, kteří jste dnes ráno byli na pohovorech, jste na to narazili? Dnes ráno jsem o tom mluvil, pouze povrchně.

²⁸ Ty jsi tělesným člověkem, který je řízen pěti smysly, jsi niterním člověkem řízeným jedním smyslem, kterým je víra. A ta víra nesouhlasí se všemi pěti smysly, pokud těch pět smyslů nesouhlasí s vírou. Jeden je proti druhému. Nuže, pokud těch pět smyslů souhlasí s vírou, je to nádherné, ale když těch pět smyslů nesouhlasí s vírou, pak těch pět smyslů nech být.

²⁹ Tedy, například, zde Ježíš vypověděl zaslíbení. Ten niterní člověk říká, říká, že je to pravda, ten vnější člověk uvažuje, že to pro mne nemůže být pravdivé. V tom případě si nevšímej toho vnějšího člověka, přijmi toho vnitřního. Tedy, to je to, o čem Pavel mluví. On byl zaprodán pod Zákon, tělesnému hříchu. Všichni jsme na tom stejně. Z toho důvodu jsme — máme potíže, jaké máme, že jsme čtyřikrát ženatí a to a tamto, a všechny možné hříchy, a cizoložství, a všechno možné v našich životech, je to kvůli tomu. Jsme tělesní a tato část musí zahynout, ale pak uvnitř jsme duchovním člověkem, ta duše uvnitř, a to je víra v Slovo Boží; takto podrobíme to vnější tělo v poddanost Slovu skrze víru, skrze přijetí toho, co řekl Bůh.

³⁰ Jak bych mohl vzít koukol a udělat z toho pšeničné zrno? Není možné, abych to udělal. Mohlo by se to uskutečnit pouze v případě, kdyby dovnitř toho koukolu, byl přenesen zárodek pšenice, nazvaný „životem pšenice.“ Pak s koukolem skončíte a on vyprodukuje zrno pšenice. Tak je to. Hledte, protože do toho koukolu byl vložen život

pšenice. A život koukolu byl odstraněn, ale přirozenost koukolu je nepřátelská, vidíte a to potrvá, dokud se na zemi v plnosti nevyvine, a nevyroste ten nový život. Když on vyroste, pak už to nebude koukol, ale pšenice. Ale dokud to je zde na zemi, v — vyroste ze země... A koukol je stále nepřátelský, ale uvnitř v sobě už má přirozenost pšenice.

³¹ A tak dlouho, jak jste v tom životě, budete tvrdošíjní a budete mít tělesnou povahu, která vám bude překážet do konce života, ale uvnitř jste znovuzrození. Ale když povstanete, budete na podobenství Kristovo a všechen hřích je pryč. O to tu vlastně jde.

³² Mohu něco říci? Vypadá to jako vtip. Jistý Indián... Jsou to směšní lidé. A já... Oni nejsou směšní, oni jsou pro nás zvláštní, ale myslí si, že jsou v pořádku. Ale když je poznáte, oni jsou v pořádku. Jednou když byl jeden Indián spasen, zeptali se ho...

³³ Vzpomínám si na jednoho z Phoenixu z Arizony. Billy šel rozdávat modlitební lístky. A pak lidé, oni jsou schopní sem přijít a shrábnout lístky... zatímco zdravé lidi jenom bolí hlava, zub, nebo mají bolavý prst, berou si modlitební lístky, bratře Ruddelle. A když to udělají, pak v modlitební řadě mám co do činění pouze s tím, že jednoho bolí hlava, někdo má něco s prstem a tak dále. A tam seděli lidé umírající na rakovinu a jiné věci, a nedostali se do modlitební řady. Řekl jsem: „Billy jdi tam a zeptej se lidí, co je trápí. A pokud nemají rakovinu nebo jinou hroznou nemoc, něco smrtelného, nedávaj jim modlitební lístek. Přiveď sem do modlitební řady takové lidi, jejichž život je, pokud jim Pán nepomůže ohrožen. Ať ti ostatní prostě počkají. Ať přijdou do rychlé řady nebo něco takového. Ale ať lidé ohrožení na životě...“ řekl jsem: „Zeptej se jich.“

On řekl: „Dobře, ty jsi řekl: ‚Zamíchej ty lístky a rozdej je‘ a já to dělám.“

Řekl jsem: „Ale ty přivádíš lidi, kteří předejdou ty ostatní a oni je dostanou... A ti chudí mrzáci a ostatní je nemohou dostat.“

„V pořádku, postarám se o to.“

Sešel dolů; byl tam starý Indián a oni jsou opravdu divní, on nechtěl ani sedět na židli. Podali mu židli, ale on se posadil ve stanu na zem. Měl na hlavě klobouk, nechtěl si ho sundat, vzadu v něm měl zastrčené péro a zkrátka si tam seděl.

Billy k němu přišel, když kolem něj procházel a zeptal se: „Chceš

modlitební lístek?“

„Hmm.“

Řekl: „Co tě trápí, náčelníku.“

On řekl: „Já nemocný.“

On řekl: „Ale co ti je?“

Řekl: „Já nemocný.“

On řekl: „Ale já chci vědět, co ti je!“

Odpověděl: „Já nemocný.“

³⁴ Nic víc z něho nemohl dostat, řekl: „V pořádku, přijdu za chvíli.“ A tak se Billy procházel kolem lidí a ptal se jich. Ten starý Indián pozoroval, jak se ta hromádka s modlitebními lístky stále víc a víc ztenčuje. A tak za chvíli se postavil a přišel, poklepal Billa po zádech, aby mu připomněl, že on rovněž mezi ně patří. On se zeptal: „Náčelníku, co tě trápí?“

Odpověděl: „Já nemocen.“

Ten zase: „Dobrá, náčelníku, ale musíš mi to říci. Táta mi řekl, abych nedával lístky lidem, jen aby je dostali, třeba jen kvůli nevolnosti žaludku, bolesti hlavy a tak dále. „Dej je lidem, kteří jsou opravdu nemocní.““ Řekl: „Co tě trápí, náčelníku?“

On řekl: „Já nemocen.“ Posadil ho znovu, a dříve než... Lístky už byly téměř rozdány. Za pár minut (On stále sledoval ty lístky), znovu přišel a znovu ho poklepal. Natáhl svou ruku. Billy vložil lístek do jeho ruky a řekl: „Náčelníku, jdi, napiš sem: „Já nemocen.““

³⁵ Přišel do modlitební řady a modlil jsem se za něj a pověděl jsem: „Věříš, náčelníku?“

On řekl: „To je v pořádku.“

Řekl jsem: „Inu, věříš, že Bůh tě uzdraví?“

On řekl: „To je v pořádku.“

Řekl jsem: „Budeš hodný?“

On odpověděl: „To je v pořádku.“

Setkal jsem se s ním asi za týden. Tuším, že tam byl bratr Fred Sothman. To bylo, když ty stanové bohoslužby ještě pokračovaly dál.

Bylo to v Phoenixu. A já se s ním setkal trochu později, během onoho týdne, řekl jsem: „Daří se ti dobře, náčelníku?“

On řekl: „To je v pořádku.“ Pak jsem zjistil, že jsem to mluvil... Jak se jmenoval ten misionář, ten starý běloch s knírkem, který pracoval mezi Apači? Nevzpomínám si, jak se jmenoval. Takže, on je skvělým starým mužem. Jeho manželka byla uzdravena z rakoviny, víte. On řekl: „Bratře Branhame, on neumí nic víc říci.“ Řekl: „Naučil jsem to mluvit: „Já nemocen.““ Nic jiného říci neumí. „To je v pořádku.“ Je tomu asi tak, vidíte. „To je v pořádku. Já nemocen!“

³⁶ Jednou mi kdosi vyprávěl, jak měl jednoho, který se obrátil, přijal Ducha Svatého a on mu řekl: „Jak se ti vede?“

On mu řekl: „Tuze dobře a tuze špatně.“

Řekl: „Co tím míníš, tuze dobře a tuze špatně?“

On řekl: „Když jsem obdržel Ducha Svatého“ řekl, „byli ve mne dva psi, jeden byl černý a ten druhý byl bílý.“ A řekl: „Oni se neustále hádají.“ A pokračoval: „Oni na sebe vrčí a rvou se mezi sebou.“ A řekl: „Ten bílý chce po mně, abych dělal dobře, ten černý chce, abych dělal zle.“

Řekl: „Dobrá, náčelníku, který z nich vítězí v té rvačce.“

³⁷ On řekl: „To záleží na tom, kterého náčelník více krmí.“ A tak myslím, že to je dobrá odpověď. Rozumíte tomu? Záleží na tom zápase s tím tělem, které je v tobě, záleží na tom, které uspokojuješ, kterou povahu upřednostňuješ, buď tělesnou povahu podle věcí tohoto světa, nebo povahu duchovní, podle Božích věcí. Tak to funguje.

OTÁZKA: (379)

Může být každý syn Boží pomazán v takové míře, že bude dělat zázraky, znamení, divy, nebo to je pouze... nebo se to řídí pokyny Ducha Svatého?

³⁸ Ano, řídí se to pokyny Ducha Svatého. Jestliže jsi synem Božím nebo dcerou Boží, kýmkoliv jsi, když jsi přijal Ducha Svatého, pak Duch Svatý tě bude k těmto věcem směřovat.

³⁹ Nemám čas. Chtěl bych vám říci pouze jeden příběh. Pokaždé, když na to myslím, musím se tím zabývat. Ale myslím si, že tohle zabere pouze minutku.

⁴⁰ Stalo se to v Meridián v Mississippi, mnozí z vás jednotářů,

bratr Bigby pořádal — sponzoroval moje shromáždění, on je bratrem jednotářem. A jednou večer během shromáždění, Billy vešel do hlediště rozdávat modlitební lístky. Ó, tehdy byl takový liják. A lidé stáli venku s deštníky a tak dále. A Billy rozdával modlitební lístky a byl tam... A pak se vrátil ke mně. A zatímco — zatímco přicházel pro mne, tam vpředu seděla drobná žena a jiná žena tam chodila s malým dítětem, a snažila se je uklidnit. A ta drobná žena, která tam seděla, měla na sobě sukni, nebo něco takového, ona byla rovněž matka. A když uviděla tu paní, a Duch Svatý k této ženě promluvil, něco promluvílo k jejímu srdci: „Jdi se pomodlit za to dítě.“

41 Řekla si: „V pořádku, až sem přejde ještě jednou, pomodlím se za ni.“ A když procházela, tato paní měla modlitební lístek. „Ó“ řekla si, „nemohu se modlit za to dítě.“ Řekla: „Bratr Branham se bude dnes večer za to dítě modlit. A kdo jsem já, že bych se mohla za to dítě modlit, když to udělá bratr Branham.“ Nuže, to byla uctivost, to bylo hezké, ale to nemusí pokaždé být Boží vůlí. Někdy je to jiné.

Duch Svatý ji dále nabádal: „Jdi se pomodlit za to dítě.“

Nakonec si pomyslela: „Tato žena mne beztak odmítne. S vědomím, že má modlitební lístek, nebude chtít, abych se za to dítě modlila. Ona sem přivezla to dítě ne kvůli tomu, abych za ně modlila já, ale aby to udělal bratr Branham.“

A Duch Svatý pokračoval a mluvil dál: „Jdi a modli se za to dítě.“

Nakonec řekla: „Dobrá, abych si ulehčila, jednoduše ji nabídnu své místo k sezení.“ A tak řekla: „Miláčku (jedna malá maminka oslovila druhou), nechceš... ty máš dítě...“ Řekla: „Pojď sem, posad' se, nechceš si sednout místo mne?“

Ona odpověděla: „Ó, miláčku, nechci ti obsadit tvé místo,... jenom chci uklidnit dítě.“

Ona řekla: „Ale vypadáš tak unaveně, vyčerpaně.“

Odpověděla: „To ano.“

Ona řekla: „Nuže, posad' se na moje místo.“ A ta zase: „Vidím, že máš modlitební lístek, snad jsi — možná se bratr Branham bude modlit za tvé dítě?“

Odpověděla: „Doufám, že to číslo bude vyvoláno.“

A ona řekla: „Inu, já také.“ Řekla: „Sestro, jsi křesťanka?“

Odpověděla: „Ó, ano!“

Ona řekla: „Já jsem také křesťanka.“ A řekla: „Od chvíle, co jsem se sem posadila, Duch Páně ke mně promlouvá: ‚Pomodli se za to dítě.‘ Dovolíš mi, abych to udělala? Víím, že bratr Branham se za to dítě pomodlí, pokud bude vyvoláno. A ty jenom podrž svůj lístek, on to udělá.“ Řekla: „Ale pokud položím své ruce na to dítě a krátce se za ně pomodlím, pak se mi uleví, dostanu se z pod toho tlaku, nepohoršíš se?“

42 Ona řekla: „Jakže, samozřejmě, že ne, moje milá. Jen se za to dítě pomodli.“ A to malé dítě bylo cyanotické a tak ta štíhlá žena se za ně modlila. Pak uvolnila té paní své místo a šla na třetí balkón, kde se pak postavila. Nějaký křesťanský bratr byl natolik džentlmenem, že se postavil a nabídl jí své místo a tak se mohla posadit.

43 Asi půl hodiny na to, jsem přišel do shromáždění, několik minut jsem kázal, vyvolal jsem modlitební lístky a tato žena s tím dítětem byla v řadě třetí nebo čtvrtá. A ta druhá tam seděla a říkala si: „Ó, děkuji Ti, Pane, aj, jak je mi líto této malé maminky, věřím, že to dítě bude v pořádku, protože bratr Branham... Je třetí nebo čtvrtá a tak on se k němu jistě dostane.“ Řekla: „Děkuji ti, Pane,“ tato štíhlá maminka, která sedí tam nahoře, která má soucit s tím dítětem. V pořádku.

44 A tak když jsem přišel a začal se modlit za to dítě, když přišla tato žena, pohlédl jsem se na ni a řekl: „Inu, tvé dítě je cyanotické dítě, a ty jsi je sem přivedla kvůli tomu, abych se za ně modlil. Tak tedy, ty se jmenuješ tak a tak, a přijela jsi z toho a toho místa, ale to dítě již bylo uzdraveno. Byla zde žena, která cítila břemeno na svém srdci, jmenovala se tak a tak, nyní sedí na balkónu (první místo na konci čtvrté řady třetího balkónu), ona se modlila s vírou za to dítě, a ono už bylo uzdraveno.“ Ta žena na svém sedadle téměř omdlela.

45 A co by bylo, kdyby to neudělala? Rozumíte, co chci říci. Nuže, tato žena měla větší soucit k tomu dítěti jako matka, než bych mohl mít já. A tato matka... Vidíte.

46 „Zda všichni mohou konat zázraky?“ Ano. Jestliže jste Duchem Svatým směřováni ke konání zázraků, jděte a udělejte to, neboť vás k tomu směřuje Duch Svatý.

47 Tedy, kdyby tato žena nevykonala, co ji bylo Bohem řečeno, možná by byla za to Duchem pokárána, vidíte, ona by byla neposlušná Bohu. Jestliže jste křesťané a něco vás nabádá k tomu něco udělat, vždycky to udělejte. Jděte, udělejte to, nepochybujte. Jděte a udělejte

to.

„Chci se vás něco zeptat, je...“ Zde máme další, buď jsem; asi vzal špatné... oh, to je z dnešního rána: „Žena když nosí mužské pyžamo, jestli to je mužský oděv?“ To se muselo sem nějak přimíchat.

„Bratře Branhame, dělal to Bůh — zdali Bůh — zavinil jsem to já, když ta páska...“ Ó, ano, to jsme měli dnes ráno. Muselo se mi to nějak zamíchat. Měl jsem to roztrhat, ale nerad to dělám.

OTÁZKA: (380, 381)

Bratře Branhame, kdo zalidní zem vně nebeského města?

Objasni o andělu každého člověka, který s ním přebývá od narození do smrti. [Velice dobrá otázka.]

⁴⁸ Nerad bych to obešel. To jsou dobré otázky. Chci, aby moje děti tyto věci věděly. „Kdo zalidní zem vně nebeského města?“ — Vně. To budou vykoupení, kteří zalidní zemi vně města, ale to nebudou vyvolení, kteří jsou nazýváni *nevěstou*. Nevěsta bude žít uvnitř Království s Králem. Vně budou zemští králové, kteří se budou lopotit a přinášet svou práci. Přinášet svou. Nikoliv práci, nýbrž její ovoce do města. A dveře nebudou v noci zavřené.

⁴⁹ Nyní... nuže, to Světlo na vrcholku té hory neosvítí celý svět, osvítí pouze to město. Ale může být snad viděno na vzdálenost tisíců mil, ale neosvítí celou zemi, protože Bible říká, že v té nové zemi budou přicházet od soboty k sobotě, a od novoluní k novoluní, vidíte, budou před Pána na Sión přicházet lidé — nahoru do města, aby se klaněli.

⁵⁰ Tak tedy, oni budou vně města, tedy nikoliv nevěstou, nýbrž lidmi, kteří přijdou ve druhém vzkříšení, kteří budou obdělávat půdu, jako Adam a tak dále, a budou se starat o zahrady. Ale Král s královnou se budou zdržovat uvnitř města.

⁵¹ „Objasni o andělu každého člověka, který s ním přebývá od narození do smrti.“ Nuže, jestliže si všimnete... Inu, to sahá hluboko. Tedy, já jsem nikdy... Vytáhl jsem to náhodně. Inu... část toho je psána na stroji a část je dopsána tužkou — nebo pérem.

⁵² Tedy, existuje určitý anděl, ale to je anděl Páně, který se klade vůkol těch, kteří se ho bojí — kteří se ho bojí, vidíte. Tedy, hříšníkům není zaslíbeno, že budou mít anděly, pouze vykoupení mají anděly.

Věděli jste to? Andělé Páně se kladou vůkol těch, kteří se ho bojí.

⁵³ Tak tedy, andělé jsou posly. Chci, abyste si všimli, jak je to dokonalé a že vám to dokáže předurčení.

⁵⁴ Když se zformuje dětátko pod srdcem maminky... a vy malé děti, které tomu rozumíte, hleďte, maminka vám byla dána od Pána. A ona vás nosila pod svým srdcem, protože máte blízko k jejímu srdci. A potom, jednoho dne sestoupil Pán, aby vás osvobodil spod maminčina srdce, ale vy vždycky zůstanete v jejím srdci.

⁵⁵ Tedy, zatímco se formuje to tělíčko, malé přirozené tělo se formuje v mamince, je zde duchovní tělo pozemské, které se chystá přijmout toto přirozené tělo, jakmile se narodí. To dítě se tedy narodí s živými svaly a tlukoucím srdcem, ale nemá v sobě dech života. Ty svaly sebou škubou... Vidíte. Potom, pohleďte, kdyby to bylo jinak, kdyby nebylo ducha, který by do toho později vstoupil, pak by ten náš dech ustal a my bychom více nedýchali, a přesto bychom žili. Ale když toto tělo neobdrží skrze náš dech kyslík (vdech a výdech z našich plic), pak umíráme.

⁵⁶ Ale, když maminka... To dítě je z pod maminčina srdce povito na zem („povito“ rozumíte, co tím chci říci, způsob proč — mám pádný důvod k tomu, abych se takto vyjádřil), když je povito to malé dítě, co se potom děje? Jakmile se narodí, pokud nezačne křičet, lékař, porodní asistentka, někdo, jej musí plácnout, zatřepat s ním. Musí dostat šok, a co se stane?

⁵⁷ Všimněte si, matka, ona může být zlá a krutá, ale těsně před narozením toho dítěte, se tam usadí nějaká laskavost. Už jste si někdy všimli ženy, která se má stát maminkou? Provází ji něco vlídného, je jí udělena nějaká vlídnost. Je to kvůli tomu malému andělu, malému duchu, malému poslu do toho malého příbytku, který se chystá přijít na svět. A potom, když ten malý anděl vchází do toho těla (to je ten malý pozemský duch, jenž je ustanoven Bohem, aby se ujal toho těla), posléze to dítě musí udělat volbu. Učinit své rozhodnutí. A když se to stane, pak vidíte anděla Páně, který sem sestupuje a který je duchovním tělem, tím věčným.

⁵⁸ Tohle je umírající duch v umírajícím těle, avšak nemůžeš být ve dvou tělech najednou, ale mohou v tobě být najednou dvě povahy. Tedy, povaha Ducha Páně... Když se znovuzrodiš, nenarodíš se fyzicky, jako to dítě, ale to, co se stalo, to byl příchod toho duchovního narození k tobě. A zatímco to duchovní narození roste ve tvém srdci,

z Boha, je zde tělesné nebo nebeské tělo, jež roste za účelem přijetí toho Ducha. A když život opustí to tělo, ono přejde to toho těla. A právě když to tělo je odevzdáno zemi, přichází do něj duch, a když z toho těla duch odchází, je tam tělo, které očekává. „Víme přece, že kdyby byl náš pozemský stánek tohoto přebývání zbořen, máme stavení, které nás očekává.“ Vidíte? Tak je to, to duchovní tělo lidí.

OTÁZKA:

Bratře Branhame...

Inu to musí být... Je jich zde celá hromádka, vypadá to, že 10 až 15. Jsou napsána na papíře, na tom stejném papíře na stroji a tak dále. Budu se k nim snažit dostat co nejrychleji, jak jen to bude možné. A budeme také chtít odejít, co nejdříve.

OTÁZKA: (382)

Drahý bratře, zdali Ježíš nepřijal v knize Zjevení poklonu od Jana, když ten padl... proč Ježíš nepřijal od Jana poklonu v knize Zjevení, když on se před ním poklonil? Proč Ježíš nepřijal poklonu, když jej Jan chtěl poctít?

⁵⁹ Můj drahý bratře, sestro, kýmkoliv jsi, to nebyl Ježíš, kdo nepřijal poklonu. Ve Zjevení 22:8 si přečtete, že to byl anděl prorok, který nepřijal poklonu. Když Jan padl na kolena a chtěl poctít toho anděla, který mu tyto věci ukazoval, on řekl: „Hleď, abys to nečinil.“ „Hleď, abys to nedělal! Protože jsem spoluslužebník tvůj. Jsem jeden z proroků. Vidíte, vidíte? Jsem spolubratrem, spoluslužebníkem, jedním z proroků. Klaněj se Bohu.“ To nebyl Ježíš, který to nepřijal, to byl prorok, který to nepřijal.

OTÁZKA: (383)

Drahý bratře Branhame, jaký je v tom rozdíl, když Ježíš dechl na učedníky a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého“ a když potom museli jít do vrchního příbytku a čekat?

⁶⁰ To bylo zaslíbení, které On jim dal, vdechnul jim zaslíbení a řekl: „Přijměte Ducha Svatého.“ To bylo zaslíbení. Pak šli do vrchního příbytku a čekali, dokud se to zaslíbení neuskuteční.

⁶¹ To je totéž, jako když vložíte na někoho ruce za účelem uzdravení, pak jdete za svými povinnostmi a čekáte na splnění toho

zaslíbení.

OTÁZKA: (384)

Bratře Branhame, změnil Ježíš svou tělesnou podobu několikrát, když se ukázal po svém vzkříšení učedníkům?

⁶² „Změnil On svoji tělesnou podobu?“ Nevím. Protože si myslím, že to je tak, On tam nezměnil svoje vzezření. On udělal pouze to, že zakryl jejich zrak, aby ho nepoznali.

⁶³ Jako ti, kteří přišli z Emauz, oni s Ním kráčeli celý den, a to bylo před nimi zahaleno. A jednou znovu viděli na břehu muže, který tam rybařil, kde oni lovili; On řekl: „Děti, ulovili jste něco?“

Oni řekli: „Neulovili jsme nic, ač jsme se lopotili celou noc.“

On jim řekl: „Hodte síť na druhou stranu.“ A vytáhli spoustu ryb a poznali, že to byl Pán. Myslím si, že to nebyla podoba, kterou by On měnil, myslím, že to byly pouze lidské oči, jež byly zahaleny.

OTÁZKA: (385)

Bratře Branhame, jaký je rozdíl, pokud vůbec je, mezi andělem Páně a samotným Pánem.

⁶⁴ Anděl Páně je poslem od Pána a sám Pán je tou Osobou, nikoliv osobou anděla, nýbrž andělem od Pána. Dovolte, abych vám to ukázal. Lidsky řečeno, zde je anděl od Pána. Lidsky řečeno, zde je anděl od Pána. Lidsky řečeno, zde je anděl od Pána. Odkud můžeme vědět, že to jsou andělé od Pána? Když přinášejí Slovo Páně. Ale když se je snaží převrátit, potom to není od Pána, vidíte, oni se z toho snaží udělat něco, co Tím nebylo řečeno. Cokoliv prostě řeknete...

⁶⁵ Pak zde máme nadpřirozeného anděla, sestupujícího od Pána, posla jako Gabriel, Michael, Pelyněk a tak dále, jejich jména.

OTÁZKA: (386)

Bratře Branhame, mám dojem, že v tomto dni, ve kterém žijeme, není něco v pořádku s věřícími a následovníky tohoto Poselství a posla dnešní doby, protože nejsme schopni se modlit, jak bychom chtěli. [To je dobrá otázka.]

⁶⁶ Věřím bratře, sestro, kdokoliv se na to ptá, je to zapříčiněno situací v tomto čase. Probuzení minulo. Probuzení trvalo nějakých

patnáct let, nikdy předtím netrvalo déle než nějaké tři roky. Věřím, že to bylo poslední probuzení. A věřím, že to je důvodem, proč se nemůžeš modlit a cítit v Duchu jako v minulosti. Je to proto, že oheň probuzení pohasnul.

OTÁZKA: (387)

Bratře Branhame, prosím, objasni, jak může člověk poznat, zda myslí svými vlastními myšlenkami nebo je to ďábel, který mu vnukne své myšlenky do jeho úmyslu a způsobí, že bude uvažovat špatně, obzvlášť když ví, že takto uvažovat nechce.

⁶⁷ Tedy, jestliže to je v rozporu se Slovem, je to ďábelské uvažování. Je-li to v souladu se Slovem, je to Boží smýšlení. Je-li to špatná myšlenka, pak je z ďábla. Je-li to dobrá myšlenka o Slovu a Bohu, je to myšlenka Boží.

OTÁZKA: (388)

V případě, že ďábel vnuknul do tvého rozumu myšlenku o nějaké věci, jak je to možné přemoci a zbavit se toho.

⁶⁸ Musíš k tomu přistoupit naprosto z druhého konce. Jestliže tě ďábel chce přimět k myšlence, že jsi... jestliže víš, že jsi křesťanem a on se tě snaží přimět k myšlence, že nejsi křesťanem, vezmi to z druhého konce, řekni: „Jsem křesťanem.“ Tak dlouho, jak tvoje prožití odpovídá Božímu Slovu, říkej: „Jsem křesťanem.“ A ve všem ostatním jednej stejným způsobem.

OTÁZKA:

Když na to odpovíš, prosím pomodli se za mne, abych to mohl přemoci, protože nejsem v tom sám.

⁶⁹ Nechť ti Bůh dá vítězství, kýmkoliv jsi. Ať se tvoje myšlenky stanou opačnými, mluv: „Jsem křesťanem, jsem věřícím. Satane, nemáš právo mne držet.“

⁷⁰ Abych řekl pravdu, když zde teď stojím říkám si totéž, abych neomdlel rovnou zde za kazatelnou. Je to tak. Čtyři nebo pětkrát jsem se málem skácel na ten stolek. To je pravda. Bůh ví, že to je pravda.

OTÁZKA: (389)

Když si člověk uvědomí svůj komplex

méněcennosti, nebo nějaký jiný komplex, jak ho může přemoci? Může to být tak, že v případě, že byl jediným dítětem si to zavinil v raném věku?

⁷¹ Je zapotřebí jednat přesně naopak. Jestliže chceš vždycky prosadit svou vůli, jako ten malý špunt, který chce, aby všechno bylo podle jeho vůle, otoč se čelem vzad a nasměřuj vše, co máš, jiným směrem. Pokud jsi sobecký a chceš si všechno nechat pro sebe, začni rozdávat to, co máš, rozumíš. Dělej — jednej naopak. Jediný způsob, jak něco přemoci, je protilátka.

⁷² Máš... Moje stará maminka z jihu říkávala: „Vlas ze psa, který ji kousl.“ A to platí i zde.

OTÁZKA: (390)

Bratře Branhame, jaké vymoženosti můžeme dovolit našim nezletilým dětem? [Promiňte, to je] - jaký druh činnosti můžeme dovolit naší nezletilé mládeži. Rovněž, jak jim můžeme pomoci při volbě jejich kamarádů.

⁷³ Držte je ve společnosti křesťanů, jak dlouho jen můžete. Držte je s... Jestliže je to dívka, držte ji ve společnosti nějaké křesťanské dívky. Křesťanského chlapce — stejně tak. Má-li dost let na to, aby si šla někde s nějakým chlapcem, dbejte, aby to byl správný chlapec. Odrazujte ji každého jiného chlapce, chlapce nebo dívku. Jestliže chodí s nevěřícím, snažte se ji povzbudit, aby chodila s věřícím a naopak. Udělejte váš dům milým. Udělejte váš dům místem, kam se vaše dcera nebo syn nebudou stydět přivést kamarády a představit je svému otci, a matce, ve svém domě; udělejte váš dům šťastným, aby v něm rádi přebývali.

Ó, aj, sedm za sebou. Budu pokračovat jen několik dalších minut.

OTÁZKA: (391)

Bratře Branhame, nedávno jsi vyslovil větu ohledně toho, že tento věk církve skončil, Laodiceja?

⁷⁴ Ne, nikdy jsem neřekl, že skončil. Pokud ano, bylo to nedorozumění nebo jsem to řekl nesprávně. To je poslední věk církve, to je konec církevních věků, Laodiceja. To ještě neskončilo; když to skončí — církev bude pryč. A tak dokud zde je církev, on ještě neskončil.

OTÁZKA: (392)

Věk církve končí a zatemnil se, nevěsta je vyvolána, vešli jsme už tedy do období velikého soužení?

⁷⁵ Ne, ne, ne, vy jste... Přál bych si mít na to trochu více času. Podívejte, *nevěsta*, jakmile ona je vzata z církve, pak se zastaví věk církve. Laodiceja upadne do zmatku, *nevěsta* půjde do Slávy a období soužení nastane zde pro spící pannu na dobu tři a půl let, zatímco Izrael dostává své proroctví, a soužení se přesouvá na Izrael, a pak přichází bitva o Armagedon, která zničí všechny věci. A potom se *nevěsta* vrací zpět se svým Ženichem na tisíc let, panovat v miléniu, potom přichází bílý soudní trůn, potom přichází nové Nebe a nová Země a nové Město sestupující od Boha z nebe. Věčnost a čas splynuly spolu.

OTÁZKA: (393)

Duch Svatý ti řekl, že pozouny nemají nic společného s nevěstou. Má sedm koflíků něco společného s námi?

⁷⁶ Počkám a uvidím, zdali Duch Svatý nezjeví něco ohledně toho. Ještě nevím.

OTÁZKA: (394)

Bude prorok z Malachiáše 4 tím, který povolá zbytek pohanů ze Zjevení 7:9 - i když tito půjdou obdobím soužení?

⁷⁷ Ne, nikoliv! Po — ve Zjevení 7 on viděl zapečetění těch 144 000 a potom viděl, jak přichází, jak se vrací ten početný zástup, který nemohl být sečten, a který byl nevěstou. Měl bych... Malachiáš 4 se skončí a nevěsta bude vzata, a potom... ta skupina Eliášova a Elizeova se vrací zpět na zem do... církev půjde obdobím soužení. Ale Eliáš a Elizeus nemají nic společného se spící pannou (to jsou pohané); oni budou poslání pouze k Židům.

OTÁZKA: (395)

Bylo už zjeveno těch sedm hromů rovnajících se sedmi tajemstvím? Byly zjeveny v sedmi pečetích, ale nám ještě nejsou známa jako sedm hromů?

⁷⁸ Nikoliv, ony byly zjeveny v sedmi pečetích, o tom právě bylo

těch sedm hromů. Měly zjevit... sedm hromů mělo promluvit svými hlasy a nikdo nemohl posoudit, co to bylo... Jan věděl, co to bylo, ale bylo mu to zakázáno napsat. On řekl: „Ale sedmý anděl, ve dnech jeho hlasu, sedm tajemství, sedmi hromů bude zjeveno.“ A sedmý anděl je poslem sedmého věku církve, vidíte.

OTÁZKA: (396)

Věříš, že ta malá žijící nevěsta se někdy shromáždí a bude mít věci společné, obdobně jako první nevěsta, možná těsně před příchodem Pána Ježíše na oblacích?

79 Inu, oni se mne ptají, jestli tomu věřím. Nemohu to prokázat Písmy, ale snad přijde taková doba, možná, nevím. Oni budou prostě... Vidíte? Pokud ano, pak by to poukázalo na Jeho blízkost a jelikož... On řekl: „Že přijde jako zloděj v noci.“ Vidíte? On přichází k... Když jsem četl knihu o Julii, Romeo a Julie, On přichází a bere si svou nevěstu v noci. Ona je bleskově vychválena, v okamžiku.

80 A není zcela jisté, jestli to bude právě tak, protože Bible říká: „Budou dva na jednom loži, jeden bude vzat a druhý zanechán. Dva budou na poli, jeden bude vzat a druhý zanechán.“ Vidíte? A tak snad... Napříč celým světem, oni nebudou shromážděni na jednom místě a mít společné věci. Ale malé skupinky budou rozptýlené po celé zemi.

81 Věřím, snad Pán dovolí, to je jedna taková skupinka. Možná jiná maličká skupinka se najde v Asii, jedna v Německu a jedna ještě někde jinde. Když jsem jednou v noci spatřil nevěstu ve vidění, ona se skládala z národů. A tak nevěsta nebude vzata z jednoho místa, bude shromážděna z celého světa. A to se dá přesně obhájit Slovem a Slovo se nikdy nemýlí. A do té doby ani jedno vidění neselhalo, protože to bylo podle Slova.

OTÁZKA: (397)

Zdali může někdo, jenž má opravdový a ryzí křest Duchem Svatým, minout vytržení nevěsty? Objasníš to? Řekni nám, co bychom mohli pro tebe udělat, abychom nějakým způsobem ulehčili tvému břemenu. [Nuže, není to milé?]

82 Ne, teď není nic, co byste mohli udělat.

83 Ano, opravdový věřící, který je pokřtěn Duchem Svatým bude v nevěstě. Přirozeně, oni jsou vybraní a povolání. Spící panna je úplně

bez oleje. Ti, kteří měli olej, vešli dovnitř, ale...

⁸⁴ „Co bychom mohli pro tebe udělat, abychom nějaký způsobem ulehčili tvému břemenu?“ Ano, bratře, sestro, kdokoliv to napsal, modli se za mne, to je ta nejlepší věc, kterou můžeš udělat. Děkuji. Peníze nepotřebuji. Přichází jich tolik, že se mohu o sebe postarat. Díky Pánu za to. Nepotřebuji oblečení. Mnozí lidé mi věnovali oblečení, které mám na sobě. A oni... Mám dost peněz, abych nakrmil svoji rodinu, nic víc nepotřebujeme. Zdá se... A vy se můžete za mne modlit... protože potřebuji opravdu duchovní pomoc.

OTÁZKA: (398)

Zdá se, že mezi služebníky Slova, že máme malé nebo spíše žádné břemeno modlitby, kázání, půstu za ztracené duše, které stále mohou být někde ve světě. Mohl bys nám, prosím říci, jak se s tím stavem vyrovnat? Moc ti za to děkuji, bratře Branhame. [To musí být kazatel. On se za těmi slovy nepodepsal.]

⁸⁵ Bratře... musel jsem na to odpovídat, když jsem byl unaven, vyčerpán a víte, prostě jsem se necítil dobře, a tak doufám, že tím poskytnu odpověď na tuto otázku. Velice děkuji a já zapomínám co... že jsem měl na to odpovědět.

⁸⁶ Kazatelé, služebníci, proč pociťujeme toto břemeno... Proč nepociťujeme to břemeno za ztracené duše. Věřím, že to je zapříčiněno tím, že zde chybí probuzení. Věřím, že bychom se měli neustále modlit k Bohu, aby nám dal horlivost pro ztracené duše, dokud nepřijde Ježíš.

OTÁZKA: (399, 400)

Bratře Branhame, věříš, že každý, jenž má Ducha Svatého, mluví v jazycích? [Nikoliv!] **Vím, že říkáš, že mluvení v jazycích není důkazem Ducha Svatého. Přál bych si... 1. Korinským 12:30, prosím objasni to.** [Otevřete 1. Korinským 12:30? Myslím, že to je: „Zdaliž všichni v jazycích mluví“ a tak dále, ale nejsem si jist. Zatímco oni hledají, vezmu další otázku.]

Bratře Branhame, můžeš vysvětlit Joba 14:21?

⁸⁷ Ano. Job 14 říká: „Když umře člověk, zdali zase ožije?“ Ó, když člověk zemře... Job mluvil o vzkříšení, (Myslím, že jsme to nedávno měli, že ano? Nebo to bylo v Charlieho domě? Paní Coxová tam někde byla). — Job, on byl svědkem, jak květiny umíraly a znovu ožily, ale

když on se vrátí do země, nemůže se už navrátit. A pak mu bylo vysvětleno, že něco zhřešilo. A bylo zapotřebí prostředníka mezi ním a Bohem, a dál pak spatřil příchod Páně.

⁸⁸ Co to je bratře? Tuším, že to bylo 1. Korintským 12:30. Ano!

„Mluví snad všichni jazyky?“ Myslel jsem si, že to je to, ale nebyl jsem si docela jist, jelikož jsem unaven, ale... Nikoliv. Ne všichni mluví jazyky, ne všichni je vykládají, ne všichni takto mluví. A pak hned ta další kapitola: **„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale neměl bych lásku, nejsem nic.“** Vidíte? Pavel, jinými slovy jim chce říci: „Mluví snad všichni jazyky? Zajisté ne. Prorokují snad všichni? Nikoliv. Mějte však horlivou touhu po lepších darech a já vám ukážu ještě mnohem vyšší cestu.“ Vidíte? A tak ne všichni mluví jazyky.

OTÁZKA:

Budeš před odjezdem konat další bohoslužbu s rozpoznáním? Pokud ne, je možné mít osobní pohovor?

Doufám, že jsi už měl. Inu, nemám jich už příliš mnoho. Dovolte mi, abych se pokusil, pokud možno, je projít.

OTÁZKA: (401)

Vzpomínám si, jak jsi vyprávěl o žalostném pohledu na anděla - orla, narážejícího svými křídly do klece, usilujícího se dostat na svobodu. Moje vzácná maminka se nachází v takovém stavu. Nebylo ji dovoleno během tří let přijmout u sebe doma své tři ženaté děti, protože se nepoddaly učení svého otce. On je denominační kazatel. Maminka chce naslouchat tomuto Poselství poslední doby a já k ní nemohu dostat ani dopis. Do jaké míry ona má být poddaná? Mohu pro ni udělat ještě něco kromě toho, že se modlím?

⁸⁹ To je asi jediná možnost, kterou znám. Její manžel, jakožto kazatel, ji nedovolí slyšet Slovo. Ona ho chce slyšet, ale on jí to nedovolí a tak se jen za ni modlete. Věřím, že ta žena je spasená, samozřejmě.

OTÁZKA: (402)

Bratře Branhame, je možné, aby člověk byl zatracen a šel do pekla, jestliže zavrhně světlo Slova, a má přitom opravdovou zkušenost ospravedlnění a posvěcení?

⁹⁰ Ano, příteli! Je to přesně tak.

OTÁZKA: (403)

Když se vyjadřuješ, že pokud nevěříme Slovu, budeme navěky odděleni od Krista, míníš tím, že hloupá panna bude žít věčně, ale bude oddělena od Nového Jeruzaléma, kde bude přebývat Kristus se svou nevěstou? Zde jsou ti, kteří nemají Ducha Svatého, znovuzrození, jak mluví Písmo o znovuzrození. Jestliže přirozené narození požaduje vodu krev a ducha, zdali duchovní narození nevyžaduje všechny tři stupně milosti prvně, než dotyčný je znovuzrozen?

⁹¹ Absolutně, tuto věc jsem vysvětlil právě dnes ráno. Musíte mít všechny tři stupně. Jste narozeni z Ducha, stejně tak jako dítě se narodilo v lůně matky. Ale nenarodilo se dříve, než přijalo Ducha Svatého. Je to tak. Pak jste narozeni, nikoliv jen obrázení. V procesu obrázení jste až do té chvíle.

⁹² Právě proto všechna tato tajemství nemohla být dána Lutherovi, nemohla být dána Wesleyovi, nemohla být dána tomu věku, který právě minul, Letničnímu věku. Proč? Ještě nenastal ten čas. Oni byli zplozeni. Nuže, Osoba samotného Krista, Syna člověka, (rozumíte tomu?) zjevujícího se v lidském těle, to mohlo přijít teprve teď.

OTÁZKA: (404)

Když začne Milénium, jak budou nevěřící odstraněni z této země?

⁹³ Nevěřící půjdou do období soužení spolu se spící pannou, a všichni ostatní (nevěřící, spící panna), a zbytek Izraele, který má být odstraněn.

OTÁZKA: (405)

Bratře Branhame, když mně někdo napálí nebo „mi šlápne na palec [to může být dobré] - šlápne na palec,“ příslovečně, nazlobím se, jak tuto věc mohu

přemoci? Víím, že to bude muset udělat Pán, ale co já mohu s tím udělat ve svém srdci? Nechci to dělat.

⁹⁴ Oslad' svůj hněv modlitbou a pak to urovnej ve své mysli. Zde... Domnívám se, že v této budově není mnoho lidí s takovou výbušnou povahou, jakou jsem měl kdysi já. Ó, moje ústa byla neustále rozbita. Často jsem musel přijímat pokrm slámkou.

⁹⁵ Moje maminka, jak víte, byla napůl indiánka a můj otec byl Ir, Ir původem z Kentucky. A každý z nich — oba měli v sobě tolik hněvu, že by mohli přehlušit cirkulárku. A moje ústa byla často rozbita. Zaprvé — byl jsem malé postavy. Oni se prostě do mě pustili a srazili mne na zem. A když jsem se postavil, oni mne srazili znovu, takže jsem nebyl schopen už se znovu pozvednout. Tak tomu bylo vždycky. A když jsem znovu povstal, a přece jen byl schopen postavit, srazili mne opět na zem. Tak to prostě se mnou bývalo.

⁹⁶ Pomyslel jsem si: „Nikdy se nemohu stát křesťanem.“ Ale když Duch Svatý vstoupil do mého života, On to docílil. Již více...

⁹⁷ Jednou jsem se setkal s jistou ženou, šel jsem ji odpojit elektrinu. A tehdy jsem měl ještě na hlavě vlasy. Ona mi řekla: „Ty malý černovlasý idiote!“

Řekl jsem ji: „Paní, neměla bys takhle nadávat. Nebojíš se Boha?“

Ona řekla: „Ty malý černovlasý idiote, kdybych měla o těchto věcech poslouchat takového člověka, jako jsi ty, stala bych se stejným hlupákem jako ty.“

„Fíííí!“ Pak mne zatracovala a proklínala mé jméno. Ó, kdyby to bylo před rokem! Vždycky jsem říkával: „Muž, který udeří ženu, není schopen udeřit muže,“ ale v takové chvíli jsem byl schopen to porušit kvůli tomu, že nadávala mé mamince. Ale víte co? Ani mne to z míry nevyvedlo. Řekl jsem: „Budu se za tebe modlit.“ Netrápil jsem se tím... věděl jsem, že se se mnou něco stalo. Ano, přátelé! Ó, aj!

⁹⁸ Vy víte o těch špatných věcech; těch jsem se dopouštěl, když jsem byl ještě klukem, ty rvačky! Jednou jsem málem zabil pět lidí. Vzal jsem nabitou pušku s 16 náboji, a když mě ti kluci zbili jen kvůli tomu, že jsem byl Kentučan, neměli jiný důvod... Nemohl jsem ani pozvednout hlavu. Jeden mne takto držel za ruce a ten druhý stál s kamenem v ruce, a bil mne do obličeje, až jsem téměř zůstal bez života. Nic na světě...

⁹⁹ Říkali mi „kentucký zelenáč,“ protože moje maminka, když byla

mladá, vypadala jako indiánka (před chvílí jsem se díval na její fotografii) a oni věděli, že byla napůl indiánka. A protože jsem byl z Kentucky a ona byla „Sqaw“, „nadávali mi do zelenáčů, kentucký zelenáči.“ A já jsem v celé této věci nenesl žádnou vinu, nemohl jsem za to, že jsem se narodil v Kentucky.

100 Chodil jsem do školy a neměl jsem ani šaty, moje vlasy mi sahaly dolů na krk. A táta — máma vzala starý tátův kabát, ve kterém se ženíl, rozstříhala ho a ušila z toho kalhoty, ve kterých jsem šel poprvé do školy. A já... Dala mi pár bílých punčoch a tenisky. A pak mi řekli: „Nyní vypadáš jako ‚větrný‘ Kentučan.“ Tak to pokračovalo po celou moji školní docházku.

101 A několik kluků; kvůli tomu, že jsem šel cestou s jednou dívkou a nesl jí knihy... Oni byli zlí, že jsem to dělal, oni si tam na mne počkali a zbili mne, že jsem ztratil vědomí. Navrhl jsem jim, že když mi dovolí odejít, že půjdu rovnou domů. A tak mne pustili; čtyři nebo pětkrát mě zkopali, srazili mě na zem, rozbili mi celý obličej. A takhle jsem šel domů, přes šalvějové pole.

102 Měl jsem malou Winchestrovku ráže 22, visela nade dveřmi. Vzal jsem ji do ruky a plno nábojů; šel jsem akátovými křovinami, schoval jsem se vedle cesty, dokud nepřišli; a když přicházeli, oni se mezi sebou bavili: „Ten Kentučan si příště uvědomí kde je“ a tak dále.

103 Postavil jsem se s nabitou puškou. Řekl jsem: „Kdo z vás chce teď zemřít první, aby se nemusel dívat na ty ostatní?“ Začali křičet. Řekl jsem: „Přestaňte křičet. Stejně jeden za druhým zemřete.“ A mínil jsem to úplně vážně! A oni začali křičet. Zmačknul jsem kohoutek a... cvak! Puška se zasekla. Vložil jsem další náboj. Cvak, znovu se zasekla, další náboj. Cvak, znovu se zasekla. Cvak, znovu se zasekla. Vložil jsem postupně všech šestnáct nábojů, každý se zasekl. Vyhodil jsem postupně všech šestnáct nábojů na zem. Každý se zasekl. A ti kluci utíkali a ječeli, dokud nezmizeli za kopcem, a tak dále.

104 A když utekli, zůstal jsem tam stát. Byl jsem tak vzteklý, že jsem nemohl ani plakat, ale smál jsem se, jako kdybych neměl všech pět pohromadě a z očí mi stékaly slzy. Inu, to je zlost. Kdyby do toho nezasáhl Bůh, stal bych se vrahem.

105 Posbíral jsem náboje a vložil je zpět do pušky a „prásk, prásk,“ všechny vystřelily, byly v pořádku. Pak můžeme mluvit o milosti!

OTÁZKA: (406)**Kde budou bláznivé panny během milénia?**

¹⁰⁶ Během milénia budou v hrobě. „Ostatní mrtví však neožili, dokud se nenaplnilo těch tisíc let. To je první vzkříšení.“

OTÁZKA: (407)**Bude zde nebo je už teď nějaké společné místo pro shromáždění a přebývání nevěsty jako když Mojžíš vedl izraelské děti?**

¹⁰⁷ Odpovím ti na tuto otázku, bylo mi to právě zjeveno. Řeknu ti pravdu. Ano, příteli! Je zde místo pro shromáždění se celé nevěsty. Chceš vědět, kde to je? V Kristu. Správně. Shromážděte se tam, všichni společně.

OTÁZKA: (408)**Proč se dělá tolik povyku kolem dámských šatů [ó, ó, teď to schytám, že ano?] - tolik povyku kolem dámských šatů a stříhání hlavy a nic se neděje kolem mužských účesů a jak se oblékají.**

¹⁰⁸ Dobrá, sestro, souhlasím s tebou v jedné věci. Zaprvé, že Bible říká, že muž nemá nosit dlouhé vlasy. A jestliže má dlouhé vlasy, řekl bych mu totéž, co říkám vám. Je na omylu. Ale většina mužů, je jich hodně, jako třeba já, nemají vůbec žádné. A většina mužů si vlasy stříhá a vypadají jako muži. A kdyby to neměli dělat, pak by jim také bylo řečeno, aby to nedělali, totiž, aby si nechali vlasy růst jako ženy. To všechno se dozvíte v manželském svazku a rozvodu, když budu o tom kázat. Ten veliký povyk kolem mužských — dámských šatů...

¹⁰⁹ Nuže, muž, zaprvé, mužské tělo neposkytuje pokušení jako ženské. Inu, muž, on má velké, staré chlupaté nohy do „X,“ a tak dále, prostě je to odporně vyhlížející směsice. Není na něm nic, co by mohlo vzbuzovat pokušení. Myslím si, že to je nejtrapnější pohled vidět, jak muž jde ulicí, mladý či starý, v bikinách, ať to je cokoliv, víte, když jde ulicí. Myslím si, že to je nejopzlejší pohled, jaký jsem mohl vidět. Tak je to. Myslím si, že takový neví, do které části rasy patří, (vidíte? Je to tak!) muž, který takovou věc dělá.

¹¹⁰ A víte co? Právě nedávno jsem slyšel o tom, že takhle mají obléknout americkou armádu. Ano! Příští rok nebo ten další vyjdou, všichni v šortkách. Jakou to pak budeme mít hromadu bábovek?

Bůh učinil muže, aby vypadal jako muž, jednal jako muž, oblékal se jako muž. On učinil ženu, aby dělala totéž, oblékala se jako žena, jednala jako žena a vypadala jako žena. O této otázce, která vyvstala dnes ráno o oblékání se mužů... (Prázdné místo na pásku). Kdyby On chtěl...

111 Jestliže má žena opravdu prořídlé vlasy a chce nosit nějaký drdol, říkejte si tomu, jak chcete, myslím si, že to je... Moje manželka to nosí. To je... Ona říká, že má jemné vlasy, a ona má takovou kulatou věc, asi tak velikou, jako přerostlá sušenka. A ona na to navine vlasy, a připevní sponkami. Tak tedy, pokud jde o mne, nevadí mi, pokud jsou její vlasy dlouhé.

112 Jistý kazatel řekl své manželce, že je zavržena kvůli tomu, že si přebarvila vlasy. A z této otázky vysvítá, že to znamená barvu nebo přebarvení vlasů. Nemohu říci, že je to špatné, nemám na to podklad. Pokud ona nosí dlouhé vlasy, to je všechno, co já o tom mohu říci.

113 A teď, muži... Tato osoba se dnes ráno zmínila o odložení či nošení přičesku. To zde z toho také tak trochu vyplývá, o tom stříhu vlasů.

114 Tedy, jestliže muž nemá vlasy a jeho manželka... Slyšel jsem ženu říkat: „Kdyby se mi podařilo přesvědčit Johna... myslím si, že by mu to slušelo, kdyby měl přičesek.“ Co si o tom myslíš, bratře Branham? Je to špatné kdyby to udělal? Nikoliv, přátelé! Nikoliv, to není špatné, vůbec ne. Když ho chce nosit, pak to je v pořádku, ne víc než mít korunku na zubu nebo něco, co se naskytne.

115 Mimochodem, mám tři umělé zuby. Byl bych rád, kdybych je neměl. Jsou zpevněné drátem, zkracují neustále můj hlas, řezou mne do jazyku a tak dále, ale musím je mít, abych se najedl. A kdybych... Když jsem v zámoří na těch externích shromážděních, nosím přičesek, nikoliv kvůli tomu, abych lépe vypadal, protože víte, že bych se ukázal, i kdybych měl pleš a tak dále. To mne nezmění, já jsem zde, abych reprezentoval Ježíše Krista. Ale když se ukážu tam, hned první večer za jedné z těch tropických bouří, na druhý den mně bolí v krku tak, že nemohu ani pokračovat.

116 Tak tedy, kdyby to bylo něco, co bych chtěl dělat a cítil, že to mám udělat, udělal bych to. Ano, přátelé! Není nic, co by mě od toho odvrátilo. Nikde se nic neříká o sestře, že by nemohla nosit ten drdol nebo ohon nebo něco jiného, podle... To je naprosto v pořádku, ale nechte si ty vlasy dlouhé. A vy muži si je stříhejte. To co máš si

ostříhej. Vidíte? Potom to, tímto končí.

¹¹⁷ A vy ženy, odívejte se, jak se sluší na ženy. Muži, odívejte se, jak se sluší na muže; nedělejte ze sebe slabochy tím, že se budete oblékat do ženských šatů. A vy ženy nenapodobujte muže a nenoste mužský oděv, protože Bůh si to nepřeje, Bible to zavrhuje.

¹¹⁸ Ale nyní, ohledně účesu nebo upravování vlasů... Dobrá, co je to ten drdol? Neudělal jsem před chvílí chybu, když jsem měl říci „mouse?“ To je něco, co žena vloží do vlasů, aby to vypadalo více... ať to je cokoli, hleďte, na tom není nic špatného. Jděte dál, to je v pořádku.

OTÁZKA: (409)

Bratře Branhame, do modlitebny přijela jistá sestra ze vzdálenosti osm set mil a řekla, že ty jsi inkarnovaný Ježíš Kristus. Prosím, promluv o tom. Ona byla velice n-e-t-r-p... nedočkavá a všem říkala, co si o tom myslí. N-e-d-o-č-k... nedočkavá. V pořádku.

¹¹⁹ Tedy, tato sestra byla samozřejmě na omylu. Já nejsem Ježíš Kristus, jsem Jeho služebníkem. Už jsme tím procházeli mnohokrát. Ale...

Ó, už se blíží, jen se modlete za mne, ještě chvíli.

OTÁZKA: (410)

Bratře Branhame... [Chtěli byste ještě slyšet v rychlosti ty ostatní?] Bratře Branhame, jednou jsem měl pocit, že mi Bůh dal takové... Cítím, že Bůh mi dal takové zaslíbení jako Sáře. Nejdříve byla pochybnost, ale pak přišlo Boží zaslíbení. Bylo toto zaslíbení od Boha? Víím, že Sářino bylo, ale cítím, že čas je krátký. My milujeme tvou službu a Toho, který tě povolal [To zní hezky, že ano?] - milujeme tvou službu a Toho, který tě k ní povolal, a proto tě milujeme. Ó, oni se podepsali. Děkuji, sestro a bratře. A otázka, jistě, ano. V pořádku.

¹²⁰ Nuže, Bůh... Uvažuj tak, že On ti dal zaslíbení a vůči Sáře se ono naplnilo. Jistě, to je tentýž Bůh, On odpovídá stejným způsobem. Nevěř jinak, než že to bylo od Boha.

OTÁZKA:

Bratře Branhame, chtěl bych ti postavit biblickou otázku. Prosím, vysvětli sv. Marka...

To jsme už měli, to už zde bylo, sv. Marek 16. Měli jsme to nedávno, vzpomínám si to. Podívejme se...

OTÁZKA: (411)

Drahý bratře Branhame, prosím o vysvětlení Matouše 22. kapitoly, verš kdy... [Tohle jsme měli, vzpomínáte si onehdy? Ukážu vám to; byl jsem... Vidíte? Právě zde.] 22. Jak na svatební hostinu mohl vejít ten host, který měl sice roucho, ale neměl svatebního roucha?

¹²¹ Pamatujete, řekl jsem... řekl jsem to tak trochu žertem, řekl jsem: „Denominační bratr, který přišel, ale vlezl oknem, nikoliv dveřmi.“ Dveře — to je Slovo.

OTÁZKA:

Řekl jsi, „že Kain byl ze semene hada.“ Proč Eva řekla, „že obdržela muže od Hospodina?“

Právě to jsem hledal dnes ráno. K této otázce mám zde poznamenáno místo Písma. Vracím se dozadu. Doufám. Vyhledáme zde nějaké...

OTÁZKA:

Bratře Branhame, můj manžel, který byl vychován jako katolík v našem způsobu bohoslužby, on se chce modlit podle svého způsobu...

To jsme měli, vzpomínáte si?

Ó, já beru otázky z toho místa. To jsme už měli.

OTÁZKA:

Bratře Branhame, konečně... zaujmout svou sestru z den... to už bylo; paní, která má sestru katoličku.

Bratře Branhame, v 2. Timoteovi 4, jaký to byl dar, skrze který to bylo dáno.

Tuto jsem už měl. Kolik z vás si vzpomíná? Některé se mi k tomu přimíchaly.

OTÁZKA:

Je zákonné, abychom používali nějaký druh...?

¹²² To je regulace porodnosti. Dovolte mi, abych s vámi o tom promluvil soukromě, jak jsem řekl dnes ráno.

OTÁZKA:

Za prvé, je pět hloupých panen zachráněno během...?

To jsem už měl. Vracím se dozadu. Okamžik, mějte se mnou strpení.

OTÁZKA:

Po přijetí, při nejmenším poznání pokání a posvěcení [Tohle jsem měl, vzpomínáte si?] a následně od toho odpadnout...

To jsem už rovněž měl. Trošku jsem se vrátil dozadu. Budu je muset jednoduše...

OTÁZKA:

Bratře Branhame, jaký to má význam; sv. Matouše 24:28: „Kdekoliv totiž bude tělo, tam se shromáždí orli?“

Vzpomínáte si, jak jsem to vysvětlil? To jsem už měl. Asi jsem už na konci. Sláva Pánu!

OTÁZKA:

Je čas... je to čas kdy nevěsta bude s tebou [Inu, to jsem už tu měl.] K vytržení?

Možná jsem... Vím, že to jsem už měl, protože na konci jsem udělal poznámku, vzpomínám si na to. Dobrá, sláva Pánu! Půjdeme tedy dál. Podívejme se.

OTÁZKA: (412)

Od Skutků 2:38 zůstává pouze jeden způsob křtu, co s tím davem...? To jsem už měl.

¹²³ Oni o tom ve svých dobách nevěděli, to bylo zjeveno právě teď. A poté, když se dozvíte, co máte dělat: „Kdo umí činit dobře, avšak nečiní, má hřích.“

OTÁZKA: (413)

Bratře Branhame, je špatné pěstovat tabák a pracovat s ním? Myslím si, že to jsem tu ještě neměl.

¹²⁴ Nuže, jsem proti tabáku. Jsem proti používání tabáku, stejně tak každý znovuzrozený křesťan, tím to končí, protože je to špatné. Víme, že dokonce lékařská věda říká, že to, co je původcem většiny rakovinových onemocnění hrtanu a plic, je právě tabák. Oni říkají: „Kuřte cigarety s filtrem.“

¹²⁵ Teď pro vás muži a ženy, kteří jste kuřáky, to vás pouze svádí, protože není možné... Když kupujete cigarety s filtrem, oni tím docílí pouze to, že si jich musíte koupit více, protože ony propustí pouze jistou část kouře. Protože každý vám řekne...

¹²⁶ Na toto téma jsem v minulém roce slyšel přednášku na světové výstavě ve Washingtonu (když jsem navštívil Světovou výstavu), a přednášeli o tom lékaři z celého světa. Říkali, že není možné kouřit bez dehtu a není možné... A když vdechneš kouř, vdechneš zároveň dehet. A řekli: „Ať vás nikdo nesvádí cigaretami s filtrem, protože tam kde vykouříš jednu nebo dvě k uspokojení touhy po cigaretách, tam vykouříš dvě nebo tři těch s filtrem.“ To je pouze klam pro veřejnost, reklamní trik v rozhlase a televizi.

¹²⁷ Ale pracovat s tabákem nebo jej pěstovat. Inu, vy bratři z Kentucky, kteří pěstujete tabák... dovolte mi říci jednu připomínku. Když tě to odsuzuje, pokud to děláš, pak to nedělej, protože já bych nechtěl dělat nic, o čem vím, že by mohlo přivodit někomu jinému smrt. Je špatné podat sousedovi alkoholický nápoj, stejně tak je špatné tento nápoj připravit. Ale dovolte mi říci ještě něco. Inu, nakolik pěstování...

¹²⁸ Tabák, víte, nikotin se používá rovněž v lékařství. A víte, že pěstujete obilí, ze kterého se dělá alkohol, pšenici a ječmen, ze kterého se dělá alkohol? Souhlasí to? V pořádku. Vy nevíte, co oni z toho dělají.

¹²⁹ Ale teď, my pěstujeme kukuřici a myslíme si, že pěstujeme zrna, ze kterého budou lupínky a potrava pro lidi, chléb a tak dále, ale oni z toho udělají rovněž opojné nápoje, a tak vlastně nevíte, co byste měli dělat.

¹³⁰ A pěstujete v zahrádkách lilie. Víte co se dělá z lilií? Oni z nich dělají opium. Víte co se dělá z hlávkového salátu? Totéž. Opium je rovněž v salátu. Už jste někdy snědli salát a zpozorovali, že na chvíli

pocítujete klid? To působí opium, které v něm je. Víte, že je rovněž obsažené v cibuli? Jistě. A tak podívejte, záleží na tom, k čemu to bude sloužit.

¹³¹ Dovolte mi říci toto, jako křesťanský bratr, křesťanskému bratru: Jestliže máš tabákovou firmu, prodej ji někomu jinému a chop se možnosti pěstování kukuřice. Věřím, že to bude lepší, protože oni nepochybně pěstují...

OTÁZKA:

Můj manžel byl oddán s alkoholičkou a cizoložnicí...

To jsem už měl. To pochází z... Řekl jsem vám, odkud se to vzalo; to je z jiného místa, touto otázkou jsem se už zabýval. A nyní, podívejme.

OTÁZKA:

Žena ze Zjevení 12...

Tuto jsme měli. Ano, tuto hromádku otázek jsme měli. Podívejme. To bylo, to už zde bylo. To je na Zjevení 12, kdo ona je. Podívejme se...

OTÁZKA: (414)

Bratře Branhame, máme dvě děti, které chodí do sboru, který je spravován ženou kazatelkou. Víme, že ona není ve Slově. Naše děti jsou pod jejím silným vlivem. Jak to máme udělat, abychom jim řekli, že jsou na omylu?

¹³² Řekl jsem to už předtím. Tohle jsem už odpověděl. Udělejte to opatrně. Co byste řekli kdybych... Vím, že dotyčná osoba zde sedí. Co byste řekli, když já tuším, že vím, kdo tato žena je a řekl bych vám to?

OTÁZKA: (415)

Bude Milénium trvat tisíc let nebo to bude pouze nějaká doba?

¹³³ Tuhle jsem měl asi dnes ráno. Vidíte? Je to jeden tisíc let. V pořádku.

OTÁZKA:

Bratře Branhame, problém...

Ano, to jsme měli. Pšenice a koukol, vzpomeňte si, že to zde bylo.

Domnívám se, že se blížíme ke konci. Možná jsem jich celou hromádku odložil dozadu. Podívejme se. Totéž.

OTÁZKA:

Bratře Branhame, jsem matkou šesti vynikajících dětí a můj manžel si přeje, abych na chvíli šla do práce a vypomohla mu finančně. Mám to udělat? Rovněž prosím, aby ses pomodlil k Bohu, aby mi dal víru - aby mi dal... Abrahám a - víru jako... jako Abrahám a Daniel a tři mládenci. Měl by křesťan pěstovat tabák?

Tím jsem se právě zabýval.

OTÁZKA: (416)

Bratře Branhame, je špatné, když si žena holí nohy?

¹³⁴ Vidím to správně? Je to míněno tak? Nemohu... nevím. Ponechám to na tobě.

OTÁZKA:

193 Je dnes špatné početně omezovat rodinu. Znamená to provozovat úplnou kontrolu porodnosti?

¹³⁵ Tohle jsem, pochopitelně, odpověděl každému jednotlivě. Podívejme se.

OTÁZKA:

Žena, když byla ještě v hříchu, rozvedla se a znovu se vdala a...

¹³⁶ To jsem odpověděl. Vzpomínáte si: „Nechte otázku rozvodu, do času...“

OTÁZKA: (417)

Mám přítelkyni, kterou velice miluji. Ona už měla některé pásky a dopisy, o kterých věřím, že jsou... Nikdy jsem s ní o tom nepromluvil. Ve skutečnosti se obávám, že bych ji tím zničil a tím o ni přišel jako o přítelkyni. Co bych měl udělat?

¹³⁷ Promluv k ní s láskou. Nevím... Tuším, že jsem na to už odpověděl, ale ne... nikomu nic nevnucujte. Buďte slanými, oni zatouží

být takovými jako vy.

Bratře, sestro, domnívám se, že jsem to už odpověděl.

OTÁZKA:

Bratře Branhame, prosím vylož o pěti hloupých pannách.

Vím, že tuto jsme už měli. Je to na červeném papíru. Tuším, že jsme... Tuto jsem měl. Domnívám se, že tyto všechny jsou zodpovězené. Sláva Bohu. Podívejme se. Promiňte mi na okamžik.

OTÁZKA: (418)

Drahý proroku Boží, svatý Marek 16:18... Ta část o vkládání rukou na nemocné... mám do činění s těmi, kteří berou hady. Co s tím?

¹³⁸ Dobrá, to je dobrá otázka. Pokud máš do činění s těmi, co berou do rukou hady a říkají, že Marek 16... Jistě! Já věřím tomu, že Bible míní to, co říká. A věřím, že pokud v něčem Pána pokoušíme, pak do toho zabředneme. Ale nemyslím si, že Bůh ohledně nás smýšlel, že byste mi měli přinést láhev arzénu a přesvědčit se, jestli to mohu vypít a tím vám dokázat, že mám víru; stejně tak nevěřím, že je správné, abyste mi přinesli hada a abych ho zvedl a tím vám dokázal víru, že mohu přemoci jeho jed. Nevěřím, že tomu tak je.

¹³⁹ Věřím, že kdybych stál ve vodě a křtil lidi, nebo vykonával dílo Páně nebo by mne v pralese uštknul had, vykročil bych ve jménu Páně. Rozumíte? Věřím, že to je míněno takhle.

¹⁴⁰ Jestliže musíte vzít... Hledte, jak s tím chce naložit tato milá osoba, kýmkoliv jsi — ať jsi kdokoliv... zapamatuj si. Pozoruj, jak s tím nakládá Bible. Stejně tak nevěřím, když se pokusíš opakovat: „Sláva, sláva, sláva“... Nepokoušej Pána kvůli tomu, abys promluvil v jazycích, jen dovol Duchu, aby mohl skrze tebe promlouvat. Vidíte?

¹⁴¹ Inu, nevěřím v pokoušení Boha nebo štarání do nějaké věci. Jak jsem již před časem řekl, když Duch... My očekáváme na Ducha, aby to vypůsobil.

¹⁴² Nyní dávejte pozor, Pavel na Krétě sbíral dříví, tuším, že to tak bylo. A on byl v okovech, a had, snad mamba... to je smrtelné kousnutí; on měl v tu chvíli padnout mrtev. Neznám jiného hada, který dovede usmrtit v okamžiku, jedině mamba.

143 A tak on tu mambu takříkajíc zvedl. To je smrtelné uštknutí. Zůstává vám pouze několik nádechu. Když vás kousne mamba... nebo kobra, máš tak poloviční šanci, když dostaneš sérum, že to přežiješ — po uštknutí černé kobry. V případě žluté kobry máš na 80 procent jisté, že zemřeš a 20 že přežiješ; a mamba, nemáš žádné procento. Jsi prostě mrtev, tím to končí, můžeš se ještě pouze několikrát nadechnout. To způsobí ochrnutí nervového systému, krevního systému a všeho ostatního, jsi ztracen.

144 Ale, když tato mamba, která kousla Pavla do ruky, oni říkali: „Nu co, ten člověk je hříšníkem, asi vrah. I když vyvázl z moře a přece neuniknul smrti. Bohové se mu zajisté mstí, jako vrahovi.“

145 Pavel se podíval a hle, had na jeho ruce, on ho jednoduše setřásl ze sebe a ani ho to nevzrušilo: „Ó, Pane, pomoz mi to udělat.“ Nikoliv! On se na něj podíval, setřásl ho do ohně, a šel dál sbírat chrastí, jakoby se nic nestalo.

Oni mluvili: „Během minuty je mrtev, protože po uštknutí tímto hadem je člověk ztracen.“ A po uplynutí krátkého času Pavel neotekl, nezemřel, vůbec to nepůsobilo. Oni řekli — oni změnili názor. Řekli: „To je Bůh, který k nám sestoupil v lidské podobě.“

146 On by nikdy neřekl: „Přineste mi sem toho hada“, ale ten had ho uštknul. On nikdy nepokoušel Boha, ale měl víru v Boha, aby mohl přemoci jeho uštknutí. Rozumíte, co tím míním?

147 A tak ty, kdo jsi v prostředí, kde berou hady, já... inu, když oni ty hady chtějí brát, je to jejich věc. Rozumíš? Já to ale tak nevidím.

148 Nuže, řekneš: „Nu co, tito lidé mají víru.“ Neříkám, že nemají víru, mohou se opalovat acetylenovým hořákem a podobně, ale, vidíte, to stále není důkazem Boha.

149 Viděl jsem Indiány, jak roznítí ohniště metr široké a čtyřicet metrů dlouhé, rozdmýchají je listím, dokud není rozžhavené do bila (to nejsou nějakí zvláštní lidé, obyčejní rolníci), takhle si vyzují boty, (kněží jim žehnají krví kozlů) — vezmou malé háčky, rybářské háčky a napíchají si je kolem úst, dokud nejsou hezky zřízeny, vyšňoří se skleněnými baňkami na vánoční stromek a jinými výzdobami, a ty velké rybářské háčky zapíchnou do těla (můžete si představit, co to pak znamená vytáhnout takový háček ven), a postaví se, a pak se procházejí napříč tímto rozpáleným ohněm (je to rozpálené do bila, ne do červena, ale do bila), procházejí se tím ohněm, otočí se a jdou zpět, a na jejich chodidlech není ani spálenina. A navíc oni ani nevěří

našemu Bohu. Oni uctívají — uctívají démony. Vidíte? A tak to nemá žádný význam. A tak se jednoduše drž... Buď opravdovým, milým, pokorným křesťanem, žij správným životem a Bůh se o ten zbytek postará.

OTÁZKA: (419)

Bratře Branhame, co budou kázat kazatelé — kázat kazatelé, kteří nevejdou v nevěstě? Jejich poselství nyní, Duch Svatý, vodní křest, spasení, co budou kázat kazatelé, když nevejdou do nevěsty?

¹⁵⁰ Dobrá, víš, co se asi stane? Řeknu to asi takhle; nemohu to dokázat, budou kázat asi totéž, co kážou teď a lidé si budou myslet, že jsou zachráněni, a nevěsta už bude vzata.

OTÁZKA: (420)

Je to správné, podle Slova, provádět kontrolu porodnosti?

¹⁵¹ Řekl jsem, že to odpovím soukromě. Ti z vás, kteří mají tyto otázky, přijďte soukromě.

OTÁZKA:

Drahý bratře Branhame, máme učitele, o kterém víš, že Písmo říká...

Ano, to jsem měl. Ted' okamžik.

OTÁZKA:

Bratře Branhame, jednou jsme se nechali zapsat do seznamu jisté...

Ano, to jsem zde měl. To je o tom, jak je oni odstranili a jestli udělali správně.

OTÁZKA: (421)

Schválil bys kontrolu porodnosti?

¹⁵² Nikoli, já ji neschvaluji. Nikoliv, přátelé! Rozumíte?

OTÁZKA: (420)

Je sedmý anděl, o kterém je řeč ve Zjevení 10 tou samou osobou, co Eliáš z Malachiáše 4?

Odpovídal jsem už na tuto? Nezdá se mi, že bych odpovídal.

¹⁵³ Ano, to je tatáž osoba. Zjevení 10 je poselství sedmého anděla, sedmého anděla posla sedmého věku církve, z Malachiáše 4.

OTÁZKA:

Je kontrola porodnosti...

¹⁵⁴ O tom je jich zde hodně. Odkládám je jednoduše stranou a nechci na ně odpovídat, raději bych se s vámi setkal soukromě.

OTÁZKA: (423)

Kde nalézáme, že Noe kázal 120 let a stavěl koráb 120 let?

Odpovídal jsem na tuto...?

¹⁵⁵ Pokolení, spíše stanovený čas, čas stanovený člověku na zemi byl 120 let, který byl Noemovi zapotřebí ke stavbě; toto období, k postavení korábu, což tehdy bylo považováno za jedno pokolení. Sto dvacet let byl stanoven lidský věk. A on kázal podle... 1. Mojžíšova 6:3, on kázal tomu pokolení, což stanovilo 120 let; Noe. V pořádku. Podívejme se dál.

OTÁZKA: (424)

Ten Eliáš z Malachiáše 4 má přivést srdce otců k synům a potom srdce synů k otcům. Je to tatáž osoba?

¹⁵⁶ Ano, tatáž osoba. V pořádku. Ó, moment. Nikoliv! Promiňte, je mi líto. Prostě... Podívejte, zastavil mě v tom Duch Svátý. Nikoliv! Myslel jsem si, že jsem řekl...

¹⁵⁷ V Malachiáši 3 bylo: „Aj, já posílám anděla svého před tváří mou...“ což byl Eliáš. V Malachiáši 4 se to vrací a je řečeno: „Aj, já posli vám Eliáše proroka.“ Malachiáš 3, on měl vzít posla poslaného před tváří Pána Ježíše a tím byl Jan. Kolik z vás tomu rozumí? Malachiáš 4, když přichází ten Eliáš, ihned po jeho poselství a věcech, a po — je příchod Páně a obnovení Země.

¹⁵⁸ A všimněte si, abychom si byli jisti tím, že to není... ale jak Duch Svátý to napsal skrze proroky, On řekl: „Aby obrátil srdce otců, prvně, k synům.“ Vidíte? To byl první příchod Janův. On obrátil srdce otců, těch starých otců, patriarchů — k poselství synů, kteří byli tou novou generací, v té Ježíšově generaci. Pak a — spojka — spojuje

dohromady srdce synů zpět k otcům, což znamená, že poselství tohoto času obrátí srdce synů ve věku církve zpět k originální letniční víře na počátku.

¹⁵⁹ A tak to jsou dva různé — jeden posel, ale zde se odlišuje, první a druhý příchod Janův — nebo posla, Eliáše.

OTÁZKA:

Můj manžel a můj nejmladší syn nevěří...

Ano, to jsme už měli. Víím, že ano, protože znám jméno tohoto člověka. Vzpomínám si, jak jsem s ním potom o této věci hovořil.

OTÁZKA: (425)

Jak můžeme poznat vůli Páně? Náš dům... Máme se přestěhovat zde do Jeffersonville v Indianě? Může být člověk křesťanem a nemít rád barevné lidi? Zdali si Bůh nepřeje, aby s nimi bylo zacházeno jako s námi, ač mají tmavou pleť. Co bys v této věci akceptoval? Věříš integraci nebo segregaci?

¹⁶⁰ Věřím v integraci. Věřím, že člověk bez ohledu na svou barvu a postavení, je člověkem jako já. Přesně tak. A věřím, že kdyby ty barevné lidi nechali na pokoji a komunisté sem nevnikli a nepodněcovali je...

¹⁶¹ Nuže, oni chtěli... Inu, opravdoví barevní lidé, mezi nimi je skupina ryzích, znovuzrozených, zbožných svatých. Ano, jistě. A to, že já mám bílou pleť a oni tmavou, to pro mne nic neznamená. Jestliže je v Kristu, je to můj bratr.

¹⁶² A proto nesouhlasím s hnutím Afrikans. Oni dokonce nevěří, že tito lidé mají duši. To se mi na tom nelíbí. Řekl jsem: „Ten člověk je přece stejný jako já. Má právo na stejné výsady jako já. Jeho barva pleti pro mne neznamená žádný rozdíl, ani nikdo jiný, jenž je znovuzrozený z Ducha Božího.“

¹⁶³ Ale řekl jsem: „Kdyby oni nechali tyto barevné lidi na pokoji, oni by se nikdy nedali podněcovat.“ A řeknu to z této kazatelny... Přichází sem hodně barevných lidí (myslím, že dnes večer tu není nikdo). Ale máme zde hodně barevných lidí, kteří sem do této modlitebny přicházejí a bratře, jsou zde stejně tak vítáni, jako všichni ostatní. Je to můj bratr, moje sestra.

¹⁶⁴ A někteří barevní lidé jsou ti nejznamenitější, s jakými jsem se

kdy setkal. Jsou mezi nimi rovněž odpadlíci, přesně tak jako mezi bělochy nebo mezi žlutými lidmi, nebo hnědými lidmi. Ano, jistě.

165 Nuže, já nevěřím ve smíšené manželství. Jsem přesvědčen, že bílý muž se nemá oženit s barevnou dívkou nebo barevná dívka se nemá vdávat za bělocha nebo žlutý si vzít barevnou nebo běloch nebo... Věřím v hnědé, tmavé, bílé; a rasy lidí jsou jako květiny Boží zahrady a nevěřím, že by se měli míchat. Věřím, že tak je učinil Bůh a věřím, že by měli tak zůstat.

166 Co... působí to na mne legračně, když vidím nějakou barevnou inteligentní dívku, na pohled hezké dítě, stejně tak hezkou, jako každá jiná žena, kterou rád vidíš... Která se chce vdát za bělocha a pak mít děti míšence? Co chce inteligentní barevná dívka s tím docílit? Je to proto, že něco... komunisté. A jak se může znamenitý barevný muž chtít oženit s ženou běloškou a mít s ní děti míšence?

167 Nevěřím... Věřím, že bychom měli zůstat v takovém stavu, jak jsme. Jsme služebníky Krista. A Bůh mne učinil... Jestliže mne učinil, dal mi tmavou pleť, budu před Bohem šťastným černochem. Kdyby mne učinil žlutým, budu pro Krista šťastný, že jsem žlutý. Když mne učinil bílým, budu pro Krista šťastným bělochem. Kdyby mne učinil hnědým, rudým, Indiánem, ať to je cokoliv, budu spokojen se svou barvou pleti. Budu to zkrátka já. Chci zůstat takovým, jakým mě učinil Stvořitel.

168 Onoho dne ve Shreveportu, když vznikla ta vzpoura a všichni ti mladí barevní lidé byli podněcováni komunisty...

169 Řekl jsem vám rovnou z této kazatelny, Martin Luther King je největším viníkem, jakého kdy měli barevní lidé. Je to tak. Ten muž způsobí masakr tisíců oněch lidí (to je pravda), inspirován komunismem.

170 Dovolte mi tuto věc dokázat. Řekl jsem to asi před dvěma lety. Podívejte se, co už teď děje. Oni říkali, že bojují o integraci a vždyť jim přece zákon integraci zaručuje. A co se týče lidí, kteří neuznávajíte integraci, můžete se za to stydět. Náš národ dovoluje integraci a my jsme povinni dělat, co řekne veliký šéf. To je přesně tak.

A nyní, říkáte... Ne, přicházet pouze na vyhrazená místa a tak dále, do obchodů, nebo sedět vzadu v autobuse, a tak dále, nikoliv, přátelé! Zákon říká, že jsou stejní jako my a tak my jsme stejní jako oni; a proto jednejme podle toho. A přesně tak budou věřit všichni opravdu znovuzrození lidé. A tak věřím, že to je v jejich srdcích.

171 Nikdy jsem s žádnými lidmi neměl takový soucit jako s těmi z Afriky, kvůli tomu jak je s nimi zacházeno. Já takovým hloupostem nevěřím. Jsem jižan. Narodil jsem se na druhé straně této řeky, ale jsem na tom jako Abrahám Lincoln, přišel jsem sem kvůli tomu, že věřím, že se lidé před Bohem narodili jako sobě rovní. Tak je to. A nevěřím, že by lidé měli být oddělováni a tak dále, když tito lidé... pokřtěni Duchem Svatým a tak dále.

172 Ale podívejte se, to nejsou ti opravdu znovuzrození barevní lidé, kteří způsobují všechny tyto trable. Můžete je za to zatracovat, ale co potom uděláme s těmi našimi bílými mladistvými odpadlíky? Rozumíte? Platí to jak pro Petra, tak pro Pavla. Nu co, naše bílá mládež způsobuje dvakrát tolik problémů než oni. Přesně tak. A kde? Na našich vysokých školách a tak dále. Někteří z našich vysoce vzdělaných lidí propagují tyto věci.

173 Nu dobrá, oč se ti tedy jedná? Inu, chci jen ukázat, že to je komunismus a nikoliv ti barevní lidé, to je komunismus, který vniknul, aby si to podmanil. A oni to dělají v každém národě. A hle jak to docílí, oni rozněcují boje jeden proti druhému, revoluce a pak si to podrobí bez jediného výstřelu. Oni tuto zem nechtějí vyhodit do povětří, oni si ji chtějí podmanit. Oni působí jako podhoubí. A teď jsme byli svědky případu (co z toho bude) a i když víme, čím byly revoluce v minulosti, uvažují o provedení další revoluce.

174 Abych dokázal, že můj názor je správný, poté, co obdrží tuto integraci (oni ji už mají teď legálně, podle zákona), oni způsobí více problémů než předtím a to je důkazem toho, že to dělá komunismus, a nikoliv ty vzácné duše zrozené z Ducha Božího.

OTÁZKA: (426)

Budeme nadále plnit ohně a kázat Evangelium nebo ten čas už pominul?

175 Nikoliv, pokračujte v kázání, jak jen můžete. Bratře, vytrvej, já stojím za tebou.

OTÁZKA: (427)

Bratře Branham, když prorokuješ: „Nejezte vejce, nežíjte v údolích,“ bylo to proroctví jen pro tebe nebo pro shromáždění? V pořádku.

176 Před léty, asi před třiceti lety, jsem vyřkl proroctví, že se stane, že v posledních dnech přijdou nemoci zvířat, dobytka, vajec, dokonce

vajec. A to se stalo, že budou vejce, která se nebudou hodit k jídlu. A rovněž se stane, že lidé žijící v údolích... Vzpomeňte si na to, prorokoval jsem to asi před třiceti léty, že se stane, že lidé žijící v údolích, že budu žádat lidi, aby opustili údolí, že budu žádat křesťany, aby se vystěhovali z údolí a nejedli některá masa, a obdobné věci, neboť budou toxická. Bude to nebezpečné, (věřím, že to tak bylo) pro lidi žijící v údolích.

177 Nuže, to bylo předtím, než zde byl radioaktivní spad nebo jsme o tom spadu cokoli věděli. Ale byl to Duch Svatý, který mne varoval. A už nyní, dokonce u našeho skotu, (můžete to vidět na tržističích) jak dělají postřik DDT, když něco napadne krávy.

178 Všimněte si dále, celý ten povyk s křížením a dalšími věcmi, které oni dělají, to způsobuje naprostý rozklad lidské rasy. „Třicet procent“ — dvacet nebo třicet procent, říkají v Rider's Digestu, — „pacientů v nemocnicích se tam dostanou kvůli lékařům.“ Oni vám dají léky, které vám mají pomoci a místo toho, ony způsobí něco jiného.

179 A všimli jste si vajec? V minulém roce stovky lidí z Louisville a Jeffersonville onemocnělo a bylo hospitalizováno kvůli zvracení, následkem požití vajec, které slepice z údolí... Tato vejce obsahují radioaktivní prvky. A jedovatý plevel a tak dále, všechno je zkažené.

180 Ale zde to máš, bratře. Věřím celým srdcem, že v Písmu je napsáno, že žádný pokrm se nemá přijímat, aniž bychom za něj poděkovali a posvětili jej Slovem Božím a modlitbou. Vidíte? Když ho přijímáte, řekněte: „Pane Ježíši, Ty jsi pro mne toto jídlo připravil. Nyní toto jídlo posvěcuji s vírou, aby posílil naše těla.“ Pak ho snězte, protože ve všem chceme jednat skrze víru.

OTÁZKA:

Drahý bratře Branham, jsou důvody pro rozvod s manželem opilcem?

181 Nechci mluvit o rozvodu... budu o tom hovořit trochu později.

OTÁZKA: (428)

Bratře Branham, bratře [Okamžik, to se týká jednoho zdejšího kazatele; dovolu mi to nejdříve přečíst; minutku, dobrá, řeknu vám to, každopádně to přečtu.] **Bratře Branham, bratr Neville mi řekl skrze proroctví, že tak praví Pán, že obdržím Ducha Svatého. Řekl mi s jistotou, že obdržím Ducha Svatého, ale**

doposud jsem Ducha Svatého neobdržel. Mám pokračovat...?

182 Ano, samozřejmě! Dělej to. Pokračuj a věř.

Dávejte pozor, včera večer jsem byl u bratra Woodse, když zatelefonoval jistý muž, který je na vozíčku, který sem přijel s břemenem za svého bratra nebo někoho, kdo byl alkoholikem, pak byl u Anonymů² a dostával v nemocnici injekce, a tak dále, a bratr Neville skrze mluvení v jazycích nebo tak nějak, mu řekl proroctví ohledně dotyčné osoby, řekl mu v proroctví, že s tím mužem se během několika dnů stane něco k dobrému nebo něco takového. A ten muž zatelefonoval a řekl, že dotyčný člověk, v této době po šedesáti osmi dnech od doby, co se vrátil z nemocnice, si už nedal jediný lok, ani nevzal žádnou preventivní drogu proti pití alkoholu. A věc, kterou bratr Neville vyřkl, v proroctví se stala. Sláva Pánu! Věříme, že náš bratr je mužem Božím.

OTÁZKA:

Drahý bratře Branhame, jsou ti...?

183 Moment, dovolu, že se zde na okamžik zastavím. Inu, právě to chci říci lidem. Bratr Neville, věří témuž Poselství co já. Bratr Capps, bratr Beeler, bratr Ruddell, všichni bratři v okolí věří tomu samému poselství co já, oni je kážou stejně tak jako já.

184 A jestliže chcete, opravdu si přejete a chystáte se vystěhovat, odejít do důchodu, nebo něco jiného, a chcete přicházet pod Slovo, přijďte sem. Přijďte do modlitebny, zde ho uslyšíte.

185 Oni jsou zbožnými muži. To jsou muži, kteří mají téhož Ducha Svatého jako já a vy, učí z téže Bible, a totéž poselství.

OTÁZKA:

Drahý bratře Branhame, jsou ti, kteří mluví v jazycích tím zbytkem...?

Ano, tohle jsem měl. Ó ne, ne, to jsem měl. Žena mluvící v jazycích.

OTÁZKA:

Bratře Branhame, tvoje kázání o křtu Duchem Svatým je o křtu ve jménu Ježíše Krista...?

² Odvykový ústav pro alkoholiky

Ano, tohle jsem měl. Podívejme se dál.

OTÁZKA: (429)

Bratře Branhame, Bible nám říká, že manželka má poslouchat svého manžela. Já jsem křesťanka a můj manžel je hříšníkem. On mne pronásleduje, jak jen může, abych nechodila do shromáždění a nečetla Bibli a popírá Slovo. Co mám dělat?

186 Co bys měla dělat? Nuže, poslouchej, máš být poslušná svému muži, to je Slovo. Inu, když ti říká a zakazuje ti číst Bibli, a chodit do shromáždění nebo něco takového, v tom mu nemusíš být poslušná, protože: „Kdo by neopustil svého otce, matku, manžela, ženu nebo kohokoliv jiného, a nenásledoval Mě, není Mě hoden.“ Souhlasí to?

187 Nikoliv... Muži jsou povinni — nejsi povinná... Muž nemá právo uplatňovat nad ženou takovou autoritu jen proto, že je jejím vládcem. Bůh je jejím vládcem před tebou, bratře, rozumíš? A jestliže tvoje žena dělá něco špatného, pak máš právo ji to říct a ona je povinna tě poslechnout. Ale nemáš žádné právo ji bít nebo vláčet po zemi, nebo něco takového. Nikoliv, přátelé!

188 Hledte, Bůh ji učinil pro muže společnící pro život, nikoliv rohožku. Pamatujte si to. Ona je tvým miláčkem, ona jim má vždycky být.

OTÁZKA: (430)

Kdy a kde se Boží lid shromáždí pro své poslední Slovo?

189 V Kristu. Ano! K poslednímu dni se shromáždí v Kristu. Nezapomeňte na to. Máme místo shromáždění, máme je přesně stanovené.

OTÁZKA: (431)

Jsmo povoláni... [Nuže, tato otázka tu již před časem byla]. Říkají nám nečistí ptáci, protože chodíme do modlitebny bratra Junior Jacksona. Někdy kvůli tomu, že jsme... On se nepodrobil novým pravidlům ve zdejším sboru. Opustili jsme dokonalou Boží vůli, když tam občas chodíme?

190 Nikoliv, přátelé! Věřím, že Junior Jackson je Božím mužem. Už jsem to vysvětlil. Věřím, že...

¹⁹¹ Nuže, nedohodli jsme se v otázce církevního řádu. Inu, já věřím, že Junior — Junior... tedy... Kolik z vás zná Juniora Jacksona. Tedy, víme, že tento muž je zbožným mužem. On věří témuž Poselství co já, on věří těmto věcem. Abych řekl pravdu, Junior a já jsme kamarádi, stejně tak jako ti ostatní muži zde, J. T., bratr Ruddell a bratr Jackson, a bratr Beeler, a všichni ti zdejší bratři, všichni jsme zajedno. Inu, my ne... Možná, že to nebudeme vidět stejně do posledního detailu, ale věříme témuž Poselství a tak lneme jeden k druhému. A bratr Hume, tam nahoře rovněž, on je misionářem a, ó, mnozí další... Někdy ani nevím, jak se jmenují, ale víš, že rovněž míním tebe, bratře. Jistě.

OTÁZKA:

Chtěla bys opustit povolání zdravotní sestry...

¹⁹² Na to jsem se zeptal. Vzpomínáš si? To je drahá, milá sestra, která se chtěla dozvědět ohledně vykonávání práce zdravotní sestry.

OTÁZKA:

Když jsem byl malý, říkal jsem všem, že bych chtěl být kazatelem [To jsem už měl, to už bylo]. Co by měl tedy udělat k této věci dnes?

¹⁹³ Dobrá, to je dopis jistého kazatele, Kristova pracovníka, který ne... To je osobní dopis pro mne. Je od bratra Pat Tylera, jednoho z našich bratrů z toho sboru.

To jsou tedy všechny. Díky Pane. Jsem vám sborovníkům, vděčný. Právě jsem dostal... (Prázdné místo na pásku)

... jsou jedno,

naše útěchy a starosti.

¹⁹⁴ Rád bych věděl, zda sestra Willsonová je ještě v budově? Tady ji vidím. Víš, co jsem nedávno dělal, sestro Willsonová? Prohlížel jsem si fotografie, jak jsme kladli úhelný kámen. Podíval jsem se na fotografii a uviděl jsem Hope a mě, ještě před naší svatbou. Dokonce jsem nevěděl, že... Vzpomínám si, jak jsem se díval na fotografii po skončení jednoho ze zápasu, když jsem získal titul mistra. Podíval jsem se na fotografii, kde jsem revírním v Indianě. A uvažuji o sboru. Víte, mám za to, že dnes večer zde není víc než jeden člověk, který zůstal z celé této skupiny. Kolik z vás je zde z doby kladení uhelného kamene na počátku, zvedněte ruce.

¹⁹⁵ Můj bratr, sestra Willsonová, dovol, že se tě něco zeptám.

Vzpomínáš si, jak jsme všichni začínali? Vzpomínáš si na tu starou podlahu, samé bláto? A ta stará okna, které drnčela. Začínali jsme s osmdesáti centy. Bylo to celé zarostlé plevem, celé to prostranství připomínalo les, který je za námi, když jsme stavěli tuto modlitebnu.

¹⁹⁶ Dívám se na všechny z nás, kteří jsme tenkrát složili slavnostní slib a pochodovali kolem oltáře. Viděli jsme lidi, jak jedni přicházeli a druhí odcházeli. Všimli jste si těch, kteří zůstali při Poselství, jak oni odcházeli? Inu, pomyslete na ty, kteří opustili Poselství, jak oni odcházeli? Pomyslete na to.

¹⁹⁷ A dnes večer jsme zde, po celé té třikrát větší skupině, než té, co máme teď, když jsme v plném počtu. Pomyslete na to, když školní autobusy z celé země parkovaly všude kolem dokola na tomto pozemku. A spousta lidí — zůstávala dokonce ve stanech, nebylo nikoho, kdo by se o ně postaral, a přesto nebylo možné všechny tyto lidi umístit a shromáždit najednou. Byl jsem pouze chlapcem kazatelem. Vidíte? A z těch tisíců, které jsme měli, dnes večer zůstali tři.

¹⁹⁸ Vzpomínám si na sestru Willsonovou. Jak jsem byl přivolán k jejímu lůžku, zatímco ona umírala na TBC, krvácela tak, že prostěradla a potahy byly celé od krve a ležely pohozené v rohu. Vzpomínám si, jak Duch Svatý tuto krev zastavil. Po několika dnech jsem ji pokřtil v ledové vodě řeky Ohia, ve jménu Ježíše Krista a posadil do zadní části svého kabrioletu, byl to malý otevřený kabriolet, a vezl jsem ji z Uticy... je to tak? Z... ano! Sestra Hope, moje žena, tehdy sestra, seděla na předním sedadle toho malého roadsteru a moje maminka, a sestra Snellingová seděly vzadu. Mám jejich fotografii, sestra Snellingová, matka a všichni, paní Weberová, paní... moje tchýně, všichni pospolu, a Meda, takové malé děvče stojící tam, a nyní je prošeďivělá žena.

¹⁹⁹ Vzpomínám si, když oni uspořádali den sbírky, abychom dostali naše první peníze. A vzpomínám si, jak Hope stála na rohu. To bylo mladé děvče, asi šestnáctileté, ona takhle prodávala, držela štítek... dávala štítek... připevnila...

Cestou šel opilec, řekl: „Promiňte, slečno, co prodáváte?“

Řekla: „Nic. Dám ti ten štítek.“ Řekla, „to je příspěvek na modlitebnu. Jestliže chceš něčím přispět, chceme nasbírat dostatek peněz, abychom mohli postavit v tomto městě modlitebnu.“ Řekla: „Když chceš sem něco dát, můžeš, ale...“

On řekl: „Já nic nemám.“

Řekla: „V každém případě si to vezmi.“ On si to vzal a podíval se na to. Na jedné straně: „Kde budeš trávit věčnost?“ A na druhé straně otazník. „Kde budeš trávit věčnost? Otázka.“

Zavrával, podíval se na to, řekl: „Slečno, dáváš mi seriózní otázku.“

Ona řekla: „Ale tato věc se musí vyřešit!“ A tak je to. Ona je dnes večer tam nahoře, za oponou času. Vzpomínám si poslední slova, která řekla. Vzpomínám si, co jsem ji já řekl, vzpomínám si na to. Ano, přátelé!

²⁰⁰ Mnoho vody už uplynulo v řece. Měli jsme ve zvyku vstát — a ještě před bohoslužbou jsme vstali a drželi jsme se za ruce, a zpívali tuhle písničku. Myrtle byla takovým malým dítětem. Mám fotografii malého Leroye, který stál tamhle, byl takovým malým dítětem.

*Bud' žehnán svazek ten, jenž v Kristu váže nás;
a kruh náš zůstaň sjednocen, jak v nebi bude
zas.*

²⁰¹ Když zpíváme o tom, že tam nahoře jsou mnozí, kteří čekají na Jeho příchod.

*... rozchod nastává, nám v srdci teskno je;
(milujete takhle jeden druhého?) však nelkáme,
neb zůstává, shledání naděje.*

²⁰² Bratře Freemane, ty už tam máš blízko, že ano? Prostě jsem uvažoval, znal jsem tě od doby, když jsme šli k bratrovi Royovi. Vzpomínáš si Adcockovy? Znáám Kennethe. Jak se jmenovala jeho sestra? Mám jejich fotografii, stáli jsme tam a všichni jsme se objímali před vchodem do toho místa, pastora Dr. Roy Davise. Před chvílí jsem se na ně díval. Doc přinesl ty staré fotografie. Měl jsem takový smíšený pocit. Nyní to — mnozí z nich už odešli — odešli. Nepotrvá dlouho a nás rovněž nebude. Ale...

*Když rozchod nastává, nám v srdci teskno je;
však nelkáme, neb zůstává, shledání naděje.*

²⁰³ Vzpomínáte si na bratra Boswortha? Krátce předtím než přešel

na onu druhou stranu, se ve své místnosti zvednul, přešel po podlaze a potřásl si ruce se svým otcem, matkou, a svými obrácenými ke Kristu. Čtyřicet let, oni zemřeli před čtyřiceti až padesáti lety. On je viděl ve svém pokoji a snažil se, aby je mohli spatřit i všichni ostatní. Co to bylo? Ten starý muž přešel do země, v níž jsem byl já onehdy ráno. Tak je to.

²⁰⁴ Viděl jsem je všude kolem dokola. Oni byli znovu mladí. My jsme neustále spojeni v srdci, máme naději se setkat znovu. Je to tak. Bůh vám žehnej.

²⁰⁵ Náhodou jsem se podíval do zadní části místnosti, a když jsem se zmínil o barevných lidech, spatřil jsem tam bratra a sestru Nashovy, jak tam sedí. Nevěděl jsem, že jste zde. Náhodou jsem se tam podíval, tam dozadu. A ten další bratr sedící zde... je to ten bratr, který občas tak hlasitě zvolá, ty co támhle sedíš? Nemohu si vzpomenout, jak se jmenuješ. Bratr Woods řekl, že jej oslovil. On řekl: „Víš co? Když mne zasáhne Duch, musím prostě vykřiknout ‚Hej!‘“ Řekl: „Doufám, že nikoho neruším.“ Když to „Hej“ nezavoláš — pak mi to vadí. Bůh ti žehnej. Miluji tě bratře, sestro. Tak je to.

²⁰⁶ Bratře Nashi, sestro Nashi, víte, že vás miluji. Ano, přátelé! Jsi mým bratrem a sestrou v Ježíši Kristu.

²⁰⁷ Drazí, milí přátelé, i mnozí jiní, pokud jsem na někoho z vás zapomněl, tyto dveře jsou zde pro vás otevřené. Nebeské dveře budou otevřené rovněž.

A kruh náš zůstaň sjednocen, jak v nebi bude zas.

Aj... Má víra k tobě zří, nuže, zpívejme. Zazpívejme ještě jednou. Je načase, abychom šli domů.

Má víra k Tobě zří, Beránku na kříži, Ty jsi Boží Syn. Modlitby hlas můj slyš, sám sejmi hříchu tíž, ať věčně Tvůj jsem již, baven jsem vín.

Pokusme se ještě tu Svatý, Svatý znovu, chcete? Dej nám akord, sestro. Znáš ji? Vzpomínáte si, jak je zpívali sestra Gertie a ti ostatní?

²⁰⁸ Na západě zmírá den, Nebe žehná Zem, zem je požehnána. Jak mám rád západ večerního slunka, ono zapadá, ptáci dělají svou

poslední výzvu. To se musí dostat ke každému z nás. Uvažuji jak ten večerní čas... Všimli jste si, vítr přestal vát, ptáci se utišili. To zmírání světa. Den zmírání, aby se zítra narodil znovu. Ano v pořádku. Pokusme se o to teď.

Svatý, Svatý, Svatý Pán Bůh Nejvyšší.

Pojďte sem na okamžik. Věřím, že — myslím, že to neznám s tímto nápěvem. Dovolte mi to zkusit bez hudby. Vidíte? Pokusme se o to. Nuže, já vím. Možná jsem se spletl. Vidíte? Pomozte mi teď, každý jeden z vás.

*Svatý, Svatý, Svatý Pán Bůh Nejvyšší. Naplňuješ
nebe, zem, nebe zem Tě chválí, Pane nejvyšší!*

Líbí se vám to? Nepůsobí to na vás? Pokusme se to ještě jednou.

*Svatý, Svatý, Svatý Pán Bůh nejvyšší. Naplňuješ
nebe, zem, nebe zem Tě chválí, Pane nejvyšší!*

²⁰⁹ Mě se to náramně líbí, vám také? Ó, já mám tak rád ty staré dobré písničky. Něco na nich je, co mám tak rád. Můžete si zpívat ty svoje krátké, okleštěné písničky, pokud chcete. Dejte mi tuto, mám ji rád. Za roztrženou oponou, a všechny ty ostatní krásné písničky, já mám tyto písničky tak rád. Myslím, že zpěv je částí bohoslužby (ano, přátelé!), oslavovat Pána zpěvem.

²¹⁰ V pořádku, teď na naše rozejíti — písničku, Vezmi jméno Krista s sebou. Necht' vám Pán požehná, zatímco se postavíme.

*Vezmi jméno Krista s sebou, dítko trudu, bolesti;
Na tvých cestách sprovodí tě, nebes čistou
radostí. [Jméno to sladce zní! Nebi, zemi
blahem je:]*

Nyní zde máme verš, který se mi tolik líbí a on je pro všechny z vás varováním. Co dělat?

*Jméno Krista vezmi vždycky, co štít v pokušení
zlém; (Poslyšte!) Vyslov je, když nepřítel jde, (Co*

*je zapotřebí udělat?) opakuj je v srdci svém.
[:Jméno to sladce zní! Nebi, zemi blahem je:]*

Skloňme nyní své hlavy.

*Než se sejdem, než se sejdem, než se sejdem
u nohou tam Ježíše. Než se sejdem, než se
sejdem, Bůh buď s vámi...*

